2025/2127

28.10.2025

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2025/2127

ze dne 16. května 2025

o státní podpoře SA.24030 (2016/C) (ex N 512/2007 ex 2015/NN), kterou Německo provedlo ve prospěch společnosti Abalon Hardwood Hessen GmbH

(oznámeno pod číslem C(2025) 3022)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ([1]), a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Dne 6. září 2007 oznámily německé orgány opatření podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského společenství (nyní čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU), která v roce 2006 poskytla spolková země Hesensko ve prospěch společnosti Abalon Hardwood Hessen GmbH (dále jen „Abalon DE“) na podporu zřízení pily na tvrdé dřevo (státní podpora N 512/2007). Dne 6. srpna 2007 společnost Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (dále jen „Pollmeier“) podala Komisi stížnost týkající se podpory pro společnost Abalon DE.

(2) Dne 21. října 2008 přijala Komise rozhodnutí K(2008) 6017 v konečném znění ([2]) (dále jen „rozhodnutí z roku 2008“), v němž konstatovala, že opatření, mezi nimi i dvě záruky, oznámená Německem, buď nepředstavují podporu (dvě záruky poskytnuté spolkovou zemí Hesensko, dále jen „obě záruky“ nebo „dvě záruky“), nebo představují existující podporu (ostatní opatření balíčku podpory).

(3) Dne 25. února 2009 podala společnost Pollmeier u Tribunálu žalobu na neplatnost rozhodnutí z roku 2008, která byla zaevidována pod číslem T-89/09.

(4) Rozsudkem ze dne 17. března 2015 ([3]) (dále jen „rozsudek z roku 2015“) Tribunál dospěl k závěru, že skutečnost, že Komise nepřezkoumala legalitu použití 0,5% sazby ze zaručené částky za účelem určení prvku podpory u obou záruk ve světle sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk ([4]) (dále jen „sdělení o zárukách z roku 2000“), naznačuje existenci závažných obtíží ohledně otázky, zda sporné záruky mohou být kvalifikovány jako podpora *de minimis*. Podle názoru Tribunálu měla existence těchto obtíží vést Komisi k zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Z tohoto důvodu zrušil rozhodnutí z roku 2008 v rozsahu, v němž je třeba mít za to, že obě záruky nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství (nyní čl. 107 odst. 1 SFEU). Ostatní prvky uvedeného rozhodnutí Tribunál potvrdil.

(5) Dne 26. května 2015 podaly společnost Pollmeier i spolková země Hesensko proti rozsudku z roku 2015 odvolání, v němž napadly potvrzené prvky rozhodnutí z roku 2008 a povahu podpory obou záruk. Komise se neodvolala.

([1]) Úř. věst. C 4, 6.1.2017, s. 17.
([2]) Úř. věst. C 12, 17.1.2009, s. 1. Nedůvěrné znění rozhodnutí je veřejně dostupné na těchto internetových stránkách Komise: https://competition-cases.ec.europa.eu/cases/SA.24030.
([3]) Rozsudek Tribunálu ze dne 17. března 2015, Pollmeier Massivholz v. Komise, T-89/09, ECLI:EU:T:2015:153.
([4]) Úř. věst. C 71, 11.3.2000, s. 14.

(6) Vzhledem k tomu, že provádění obou záruk bylo zahájeno před schválením Komisí, Komise je zaevidovala jako neoznámenou podporu (SA.24030 (2015/NN)).

(7) Dne 28. května 2015 a 27. července 2015 předložilo Německo Komisi další informace, včetně znaleckého posudku profesora Csoklicha týkajícího se otázky, zda příjemce splňuje kritéria malého a středního podniku (dále jen „Csoklichova zpráva“).

(8) Dopisem ze dne 17. února 2016 (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) Komise informovala Německo, že zahájila řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU s cílem určit slučitelnost obou záruk s vnitřním trhem.

(9) Dne 19. února 2016 Německo požádalo Komisi o pozastavení formálního vyšetřovacího řízení, dokud Soudní dvůr nerozhodne o odvoláních. Dne 24. února 2016 Komise souhlasila s prodloužením lhůty pro podání připomínek do dne následujícího po vydání rozhodnutí o odvoláních.

(10) Soudní dvůr usnesením ze dne 14. července 2016 ([5]) a rozsudkem ze dne 12. října 2016 ([6]) obě žaloby zamítl.

(11) Německo podalo své připomínky Komise dne 12. října 2016 a 11. listopadu 2016.

(12) Dne 6. ledna 2017 zveřejnila Komise rozhodnutí o zahájení řízení v *Úředním věstníku Evropské unie* ([7]) a vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek.

(13) Dne 6. února 2017 obdržela Komise připomínky společnosti Pollmeier a předala je Německu k vyjádření. Německo podalo své připomínky dne 27. března 2017.

(14) Útvary Komise požádaly Německo dne 8. května 2017, 14. června 2017, 5. prosince 2017 a 26. února 2018 o poskytnutí dodatečných informací, které Německo předložilo dne 24. května 2017, 21. června 2017, 12. prosince 2017 a 26. března 2018.

(15) Dne 22. listopadu 2018 se uskutečnila schůzka útvarů Komise se zástupci společnosti Pollmeier.

(16) Dne 17. února 2020 požádala Komise Německo o dodatečné informace, které byly předloženy dne 9. března 2020. Dne 8. prosince 2022 útvary Komise požádaly Německo o dodatečné informace týkající se výpočtu hrubého grantového ekvivalentu podpory obsažené v obou zárukách, které byly předloženy dne 8. února 2023.

2. PODROBNÝ POPIS OBOU ZÁRUK

2.1 Cíl obou záruk

(17) Podporou investice společnosti Abalon DE do pily na tvrdé dřevo v roce 2006 chtěly spolková země Hesensko a Německo podpořit a usnadnit regionální rozvoj oblasti Schwalm-Eder-Kreis. Tato oblast NUTS III byla způsobilá pro regionální podporu podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU v rámci platné mapy regionální podpory pro Německo na období 2004–2006 ([8]). Platné stropy intenzity investiční podpory v této oblasti činily 18 % pro velké podniky a v souladu s bodem 4.9 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 ([9]) činily 28 % pro malé a střední podniky (MSP).

([5]) Usnesení Soudního dvora ze dne 14. července 2016, Pollmeier Massivholz v. Komise, C-246/15 P, ECLI:EU:C:2016:568.
([6]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. října 2016, Land Hessen v. Pollmeier Massivholz, C-242/15 P, ECLI:EU:C:2016:765.
([7]) Srov. poznámku pod čarou 1.
([8]) Rozhodnutí Komise K(2003) 904 v konečném znění ze dne 2. dubna 2003 o státní podpoře N 641/2002 – Regionalbeihilfekarte 2004 bis 2006 (Mapa regionální podpory pro Německo na období 2004–2006) (Úř. věst. C 186, 6.8.2003, s. 18). Nedůvěrné znění rozhodnutí je veřejně dostupné na těchto internetových stránkách Komise: https://competition-cases.ec.europa.eu/cases/SA.14304.
([9]) Pokyny k vnitrostátní regionální podpoře (Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 9).

2.2 **Dvě záruky**

(18) Dne 28. prosince 2006 v rámci většího balíčku podpory ([10]) Investitionsbank Hessen (veřejnoprávní subjekt (*Anstalt des öffentlichen Rechts*) vlastněný z 50 % spolkovou zemí Hesensko a z 50 % Landesbank Hessen-Thüringen, dalším veřejnoprávním subjektem), jednající jménem a z pověření (*im Namen und im Auftrag*) hesenského ministerstva financí (*Hessisches Ministerium der Finanzen*), poskytla dvě záruky na krytí dvou úvěrů poskytnutých konsorciem složeným ze tří bank, Kreissparkasse Schwalm-Eder („KSK"), Landesbank Hessen-Thüringen („Helaba") a Raiffeisen-zentralbank Österreich AG („RZB"), ve prospěch společnosti Abalon DE:

a) záruku na dobu deseti let, která pokrývá 70 % investičního úvěru (*Investitionskredit*) ve výši 19,5 milionu EUR (což odpovídá počáteční rizikové expozici ve výši 13,65 milionu EUR, která se v následujících letech postupně snižuje ([11])) (dále jen „záruka za investiční úvěr"). Doba trvání úvěru činila deset let a splácení probíhalo v pololetních splátkách ([12]);

b) záruku na dobu pěti let (do 31. prosince 2012) za kontokorentní úvěr až do výše 10 milionů EUR na krytí potřeb provozního kapitálu (úvěr na provozní kapitál, *Betriebsmittelkredit*, tj. úvěr, který je čerpán na financování běžného provozu společnosti) (dále jen „záruka za úvěr na provozní kapitál"). V prvním roce činilo krytí zárukou 50 %; v následujících letech bylo postupně snižováno ([13]).

V obou případech společnost Abalon DE platila roční záruční prémii ve výši 1 % z nesplacených zaručených částek. Společnost Abalon DE platila úroky z původních úvěrů (rozpětí úvěrového rizika ve výši 225 bazických bodů vedle šestiměsíční úrokové sazby Euribor).

(19) Během procesu posuzování žádosti o úvěr hodnotily úvěrující banky úvěrovou sílu společnosti Abalon DE. KSK přidělila společnosti Abalon DE ratingovou kategorii odpovídající roční míře selhání ve výši 2 %, Helaba 1,32 % a RZB 0,832 %.

(20) RZB poskytla prostřednictvím konsorcia 50 % a další dvě banky po 25 % z obou úvěrů.

2.3 **Právní základ a orgán poskytující podporu**

(21) Vnitrostátním právním základem pro obě záruky je dopis Investitionsbank Hessen ze dne 28. prosince 2006 zaslaný společnosti Abalon DE a Pokyny spolkové země Hesensko pro poskytování záruk pro sektor průmyslu z roku 2006 (*Richtlinien für die Übernahme von Bürgschaften und Garantien durch das Land Hessen für die gewerbliche Wirtschaft*) (dále jen „pokyny spolkové země Hesensko z roku 2006") ([14]). Provádění uvedených záruk bylo podle názoru Německa zahájeno v souladu s ustanoveními nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ([15]) (dále jen „nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2001").

(22) Orgánem poskytujícím podporu bylo hesenské ministerstvo financí.

2.4 **Příjemce**

(23) Příjemce podpory Abalon DE je společnost založená dne 5. prosince 2006, zapsaná u *Amtsgericht* (místního soudu) Marburg se sídlem ve Schwalmstadtu (Hesensko, Německo). Vyrábí, prodává a distribuuje výrobky z bukového dřeva po celém světě.

([10]) Tento balíček podpory byl oznámen v rámci státní podpory N 512/2007. Sestával z regionální investiční dotace ve výši 4,5 milionu EUR (na základě režimu podpory N 642/2002 – „Gemeinschaftsaufgabe Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur" (Společný program úkolů „Zlepšení regionální hospodářské struktury") a dvou záruk, o něž se zde jedná.

([11]) Krytí zárukou se od roku 2010 snižuje pololetně: v roce 2010 snížení o 350 000 EUR, v letech 2011 a 2012 o 875 000 EUR, v roce 2013 o 1,05 milionu EUR, od roku 2014 o 1,225 milionu EUR.

([12]) Splátky úvěrů: pololetní splátky, první splátka v roce 2010 ve výši 500 000 EUR; v letech 2011 a 2012 ve výši 1,25 milionu EUR; v roce 2013 ve výši 1,5 milionu EUR; v letech 2014, 2015 a 2016 ve výši 1,75 milionu EUR; poslední splátka dne 31. 12. 2016 ve výši 1,75 milionu EUR.

([13]) Dne 31. 12. 2009 snížení o 500 000 EUR; dne 31. 12. 2010 o 1 milion EUR; dne 31. 12. 2011 o 1,5 milionu EUR a dne 31. 12. 2012 o 2 miliony EUR.

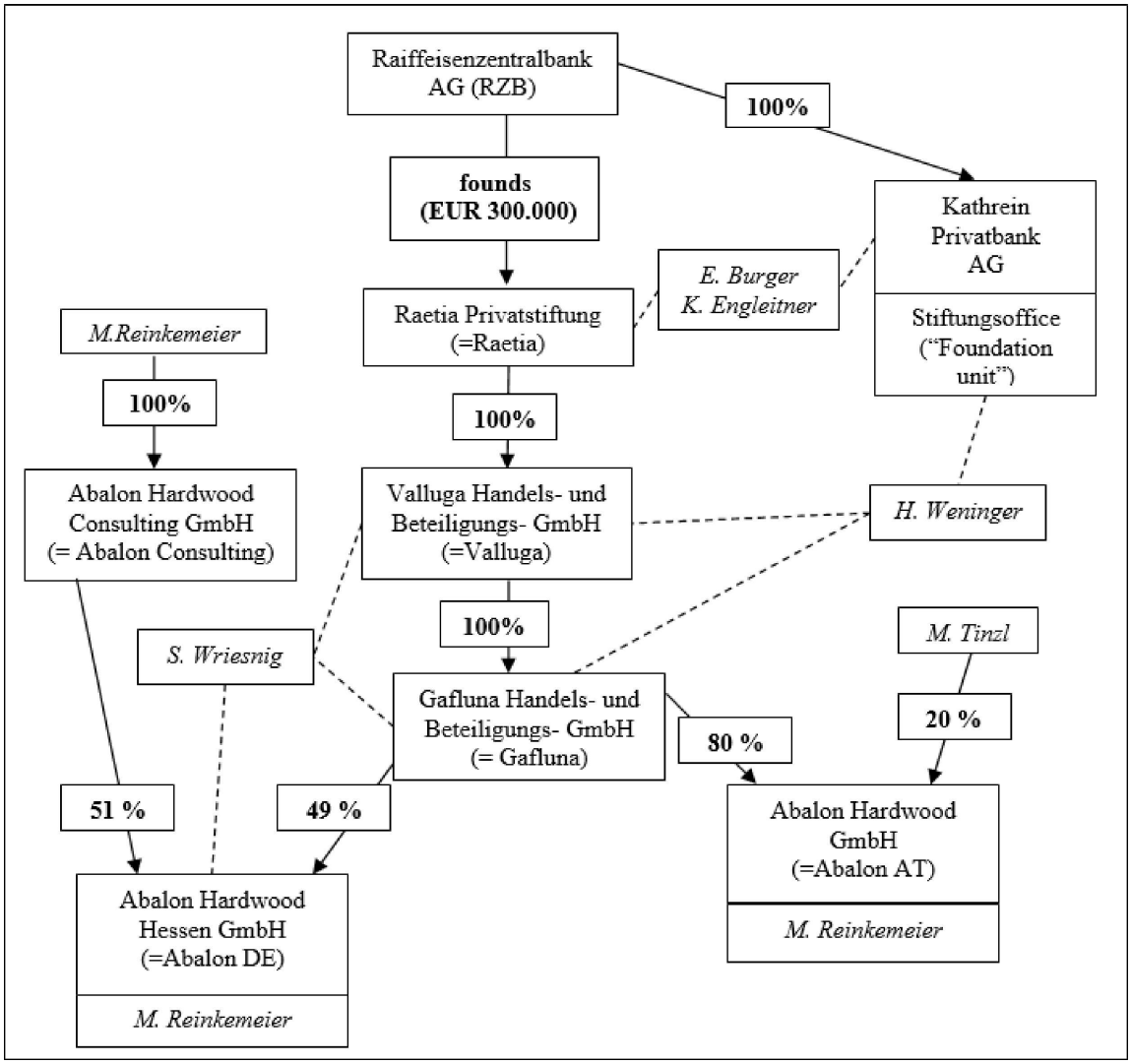
([14]) Hesenský vládní věstník (*Staatsanzeiger für das Land Hessen*) č. 30, 24.7.2006, s. 1587.

([15]) Nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/69/oj).

(24) V době vydání obou záruk dne 28. prosince 2006 vlastnil společnost Abalon Hardwood Consulting GmbH (dále jen „Abalon Consulting“) Manfred Reinkemeier. Společnost Abalon Consulting vlastnila 51 % podílů společnosti Abalon DE. Společnost Gafluna Handels- und Beteiligungsgesellschaft mbH (dále jen „Gafluna“) vlastnila 49 % podílů společnosti Abalon DE a odpovídající hlasovací práva. Společnost Gafluna rovněž vlastnila 80 % společnosti Abalon Hardwood GmbH v Rakousku („Abalon AT“). Společnost Gafluna je 100% dceřinou společností společnosti Valluga Handels- und Beteiligungsgesellschaft mbH („Valluga“). Společnost Valluga je 100% dceřinou společností nadace Raetia Privatstiftung („Raetia“), kterou RZB založila dne 11. června 2001.

(25) RZB má 100% dceřinou společnost Kathrein Privatbank AG (dále jen „Kathreinbank“), která se podle vlastního vyjádření specializuje na poskytování služeb pro zakládání a provozování soukromých nadací ([16]). V roce 2006 byli členy dozorčí rady (*Aufsichtsrat*) Kathreinbank a tříčlenné správní rady (*Stiftungsvorstand*) nadace Raetia Ernst Burger a Kurt Engleitner (třetím členem byl Karl Pistotnik). V roce 2006 vedl nadační oddělení (*Stiftungsoffice*) Kathreinbank, které poskytuje klientům poradenství při zakládání nadací a v dalších otázkách souvisejících s nadacemi, Heinrich Weninger. Současně byl jedním z jednatelů (*Geschäftsführer*) společností Valluga a Gafluna. Manfred Reinkemeier byl jednatelem společnosti Abalon DE i společnosti Abalon AT.

(26) Výše uvedená struktura je znázorněna níže:

([16]) Kathreinbank se podle svých internetových stránek specializuje zejména na potřeby podnikatelů, rodin podnikatelů a soukromých nadací. Její nabídka zahrnuje všechny služby, které jsou pro tyto klienty důležité. To zahrnuje poradenství při zakládání a vedení nadace („*Die Kathrein Privatbank hat sich in besonderem Maße auf die Bedürfnisse von Unternehmern, Unternehmerfamilien und Privatstiftungen spezialisiert. Unser Leistungsspektrum umfasst alle für diese Klientel wichtigen Dienstleistungen: Dazu zählen die Beratung bei Gründung und Führung einer Stiftung, ...*“), viz internetové stránky Kathreinbank, zobrazeno dne 4. září 2019, https://www.kathrein.at/en/?+Die-Privatbank+&id=2500,,1001311.

2.5 **Důvody pro zahájení formálního vyšetřovacího řízení**

(27) V rozhodnutí o zahájení řízení uvedla Komise své předběžné posouzení obou záruk a vyslovila pochybnosti o jejich slučitelnosti s vnitřním trhem.

2.5.1 *Existence podpory*

(28) Komise předběžně stanovila, že obě záruky představují státní podporu, pokud nejsou považovány za podporu *de minimis*. Předběžně se však domnívala, že obě záruky nesplňují příslušné požadavky stanovené nařízením Komise (EU) č. 1407/2013 ([17]) (dále jen „nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2013“). Komise následně zkoumala, zda v souladu s přechodnými ustanoveními stanovenými v článku 7 nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2013 mohou záruky spadat pod nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2001, přičemž použila metodu uvedenou v bodě 3.2 prvním pododstavci druhé odrážce sdělení o zárukách z roku 2000 ([18]), kterou Tribunál v bodech 167, 175 a 186 rozsudku z roku 2015 shledal jako součást příslušného právního rámce, na jehož základě měla Komise posuzovat sporné záruky. Na základě maximální míry neplnění (nejhorší možný scénář tří bank) ve výši 2 % a ročního poplatku za záruku ve výši 1 % dospěla Komise k závěru, že výsledné prvky podpory překročily jak v kombinaci, tak pro každou z individuálních záruk prahovou hodnotu 100 000 EUR stanovenou nařízením o podpoře *de minimis* z roku 2001. Komise proto vyjádřila pochybnosti o použitelnosti nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2013 a 2001, a zaujala tedy předběžný názor, že obě záruky samy o sobě i v kombinaci představují státní podporu.

2.5.2 *Legalita*

(29) Za účelem určení legality podpory v podobě dvou záruk Komise posoudila, zda každá z uvedených záruk spadá pod nařízení, kterým je podpora vyňata z oznamovací povinnosti.

(30) Pokud jde o záruku za úvěr na provozní kapitál, Komise uvedla, že jejím účelem je poskytnout společnosti Abalon DE provozní podporu. Komise předběžně dospěla k závěru, že taková provozní podpora není v souladu s článkem 15 nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ([19]) (dále jen „obecné nařízení o blokových výjimkách z roku 2014“) o regionální podpoře ani s článkem 22 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 o podpoře na zahájení činnosti.

(31) Komise dále předběžně dospěla k závěru, že taková provozní podpora není v souladu s dřívějšími blokovými výjimkami (které by se podle článku 58 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 mohly použít na jednotlivou podporu poskytnutou před vstupem obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 v platnost, pokud by nebyly splněny podmínky obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014).

(32) Komise proto vyjádřila pochybnosti o tom, zda podpora v podobě záruky za úvěr na provozní kapitál byla slučitelnou podporou vyňatou z oznamovací povinnosti.

(33) Pokud jde o záruku za investiční úvěr, Komise se předběžně domnívala, že by mohla být v zásadě zpětně prohlášena za slučitelnou a vyňata z oznamovací povinnosti podle článku 58 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 a výjimky stanovené v článku 14 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 (regionální investiční podpora), pokud by společnost Abalon DE představovala malý nebo střední podnik.

(34) Protože však Komise považovala informace předložené Německem o statusu malého a středního podniku, pokud jde o společnost Abalon DE, za neúplné, nemohla o statusu malého a středního podniku učinit závěr. Komise proto vyjádřila pochybnosti o tom, zda byla individuální záruka za investiční úvěr slučitelnou podporou vyňatou z oznamovací povinnosti podle obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 nebo podle nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ([20]) („nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky“), které bylo použitelné v době poskytnutí obou záruk.

([17]) Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1407/oj).

([18]) „Výši grantového ekvivalentu úvěrové záruky v daném roce lze: ... považovat za částku rovnající se rozdílu mezi a) nesplacenou ručenou částkou násobenou rizikovým faktorem (pravděpodobnost neplnění) a b) veškerým zaplaceným pojistným, tj. (ručená částka × riziko) – pojistné ...“.

([19]) Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj).

([20]) Nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES u státní podpory malým a středním podnikům (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/70/oj).

(35) Komise proto nemohla dospět k závěru, že obě záruky byly vyňaty podle obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 nebo jiného nařízení o výjimkách platného v době vydání obou záruk.

2.5.3 *Slučitelnost*

(36) Vzhledem k tomu, že obě záruky nebyly vyňaty z oznamovací povinnosti a na první pohled představovaly regionální podporu, posoudila Komise jejich slučitelnost podle platných pokynů k regionální podpoře z roku 1998.

(37) Pokud jde o záruku za investiční úvěr, Komise shledala, že v souladu s platnou mapou regionální podpory pro Německo nesmí investiční podpora na založení nového podniku v oblasti Schwalm-Eder-Kreis překročit intenzitu podpory 18 % pro velké podniky a 28 % pro malé a střední podniky. Vzhledem k tomu, že společnost Abalon DE již v roce 2006 obdržela přímou dotaci ve výši 4,5 milionu EUR na investici ve výši 26 milionů EUR ([21]), a to až do stropu ve výši 18 % pro velké podniky, mohla být záruka (nebo alespoň její část) za investiční úvěr slučitelná pouze v případě, že by společnost Abalon DE mohla být považována za malý a střední podnik, a tudíž by mohla využít vyšší intenzity podpory. V roce 2006 Německo na společnost Abalon DE vyšší intenzitu podpory neuplatnilo. V rozhodnutí o zahájení řízení Komise nemohla dospět k závěru, že informace předložené Německem o statusu malého a středního podniku, pokud jde o společnost Abalon DE, umožňují bez pochybností vyloučit, že společnost Abalon DE představovala v době vydání záruk velký podnik. Komise ponechala otázku, zda společnost Abalon DE je či není malým nebo středním podnikem, otevřenou, a proto vyjádřila pochybnosti o slučitelnosti podpory ve formě záruky za investiční úvěr s vnitřním trhem.

(38) Komise rovněž vyjádřila pochybnosti ohledně slučitelnosti záruky za úvěr na provozní kapitál, neboť pokyny k regionální podpoře z roku 1998 neumožňovaly prohlásit za slučitelnou s vnitřním trhem provozní podporu v oblasti způsobilé pro regionální podporu podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, což je případ oblasti Schwalm-Eder-Kreis.

3. PŘIPOMÍNKY OBDRŽENÉ BĚHEM FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

(39) Komise obdržela připomínky od Německa a společnosti Pollmeier.

3.1 První připomínky Německa

(40) Dne 12. října 2016 poskytlo Německo znalecký posudek o statusu malého a středního podniku, pokud jde o společnost Abalon DE, vypracovaný společností Hollstein & Partner mbB Steuerberatungsgesellschaft ze dne 28. září 2016 (dále jen „posudek od společnosti Hollstein“). Posudek od společnosti Hollstein dospěl k závěru, že společnost Abalon DE představovala v letech 2006–2015 malý a střední podnik, neboť v daném období nebyl překročen žádný ze tří stropů stanovených v čl. 2 odst. 1 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ([22]) (dále jen „doporučení o malých a středních podnicích“), aby mohla být považována za malý a střední podnik, tj. zaměstnávání méně než 250 osob, maximální roční obrat 50 milionů EUR a maximální bilanční suma 43 milionů EUR. Posudek od společnosti Hollstein konstatuje, že takový závěr zůstává v platnosti bez ohledu na to, zda je společnost Abalon DE posuzována samostatně, nebo jako součást větší skupiny subjektů, do níž kromě společnosti Abalon DE patří společnosti Abalon Consulting (včetně jejích propojených a partnerských podniků ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 přílohy doporučení o malých a střeních podnicích), Valluga, Gafluna a Abalon AT a nadace Raetia. Například v roce 2006 (v době poskytnutí podpory) měla uvedená větší skupina 46 zaměstnanců, roční obrat 8,976 milionu EUR a bilanční sumu 10,569 milionu EUR.

(41) Německo se dále domnívá, že v době vydání obou záruk představovala společnost Abalon DE nově založený malý podnik ve smyslu doporučení o malých a středních podnicích. Německo se domnívá, že v případě, že by nebyly poskytnuty obě dotčené záruky, společnost Abalon DE by se musela potýkat se znevýhodněními typickými pro nově založené podniky (např. problémy s přístupem k financování) a že při neexistenci podpory prostřednictvím dotčených záruk by společnost Abalon DE nebyla založena. A konečně, Německo naznačuje, že obě záruky neovlivňují negativně obchod mezi členskými státy, protože trh pro získávání surovin byl spíše místní.

([21]) Pokud jde o pořízení moderních řezacích strojů, budov a nákup pozemků, viz 10. bod odůvodnění rozhodnutí z roku 2008.

([22]) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

3.2 **Připomínky od společnosti Pollmeier**

3.2.1 *Podpora nad prahovou hodnotu stanovenou nařízením o podpoře de minimis z roku 2001*

(42) Společnost Pollmeier podporuje závěry Komise v rozhodnutí o zahájení řízení, že obě záruky nelze považovat za podporu *de minimis* podle ustanovení nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2001.

(43) Společnost Pollmeier tvrdí, že pro výpočet prvku podpory obsaženého v obou zárukách je třeba použít metodu uvedenou v bodě 3.2 prvním pododstavci první odrážce sdělení o zárukách z roku 2000. V souladu s uvedenou metodou „výši grantového ekvivalentu úvěrové záruky v daném roce lze ... vypočítat stejným způsobem jako grantový ekvivalent zvýhodněné půjčky, při čemž úrokový příspěvek představuje rozdíl mezi tržní úrokovou mírou a sazbou získanou díky státní záruce po odečtení zaplaceného pojistného ...“. Podle společnosti Pollmeier získala společnost Abalon DE příznivý rating pouze díky svému propojení s nadací Raetia a RZB. Rovněž riziko neplnění společnosti Abalon DE mělo být vyšší než riziko neplnění ve výši 2 %, které přisuzuje KSK, neboť bod 3.3 sdělení o zárukách z roku 2008 ([23]) stanoví pro nově založené malé a střední podniky prémii „safe-harbour“ ve výši 3,8 %.

3.2.2 *Neexistence výjimky podle obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 ani podle nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky*

(44) Společnost Pollmeier podporuje argumentaci rozhodnutí o zahájení řízení, že na záruku za úvěr na provozní kapitál nelze uplatnit blokovou výjimku podle obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 ani podle nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky.

(45) Záruka za investiční úvěr není podle společnosti Pollmeier vyňata ani podle obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014, ani podle nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky. Společnost Abalon DE nebyla v roce 2006 považována za malý a střední podnik, protože byla součástí skupiny propojených a partnerských podniků ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

3.2.3 *Společnost Abalon DE jako součást skupiny propojených podniků zahrnujících RZB*

(46) Pokud jde o status malého a středního podniku, společnost Pollmeier tvrdí, že v době poskytnutí obou záruk byla společnost Abalon DE součástí skupiny propojených podniků zahrnujících RZB a že na úrovni skupiny byly překročeny příslušné prahové hodnoty pro malé a střední podniky.

3.2.3.1 Společnost Abalon DE propojená s nadací Raetia

(47) Za prvé, společnost Pollmeier tvrdí, že v době vydání obou záruk byly společnost Abalon DE a nadace Raetia propojeny ve smyslu čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích. Nadace Raetia vlastnila 100 % společnosti Valluga, která vlastnila 100 % společnosti Gafluna, která uplatňovala rozhodující vliv (ve smyslu čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce písm. c) přílohy doporučení o malých a středních podnicích) na společnost Abalon DE, ačkoli vlastnila pouze 49 % podílů společnosti Abalon DE. K tomuto poslednímu bodu společnost Pollmeier tvrdí, že stačí právo uplatňovat rozhodující vliv, takže skutečné uplatňování takového vlivu není nutné.

(48) Společnost Pollmeier zdůrazňuje, že podle čl. 5 odst. 2 stanov (*Gesellschaftsvertrag*) společnosti Abalon DE ze dne 5. prosince 2006 mají oba společníci (společnosti Abalon Consulting a Gafluna) právo jmenovat jednatele (*Entsendungsrecht*).

(49) Společnost Pollmeier dále tvrdí, že podle článku 7 stanov společnosti Abalon DE musí některá důležitá obchodní rozhodnutí společnosti Abalon DE schválit k ní přidružená správní rada (*Beirat*) (jejíž členy jmenují Manfred Reinkemeier a společnost Gafluna za rovnocenných podmínek).

3.2.3.2 Společnost Abalon DE propojená s RZB

(50) Za druhé, společnost Pollmeier tvrdí, že společnost Abalon DE byla v roce 2006 rovněž propojena s RZB ve smyslu čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích. Podle názoru společnosti Pollmeier, vzhledem k tomu, že nadaci Raetia založila RZB, a k úzkému personálnímu propojení (*personelle Verflechtungen*) mezi RZB a nadací Raetia a jejími dceřinými společnostmi byly nadace Raetia a společnosti Valluga a Gafluna nástrojem RZB k investování do jiných společností, zejména do vlastních dlužníků.

([23]) Sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst C 155, 20.6.2008, s. 10).

(51) Ze zakládací listiny (*Stiftungsurkunde*) nadace Raetia ze dne 11. června 2001 vyplývá, že RZB vložila do nadace Raetia počáteční kapitál v celkové výši 300 000 EUR.

(52) Společnost Pollmeier odkazuje na přímé a nepřímé propojení mezi RZB a nadací Raetia prostřednictvím fyzických osob v době poskytnutí obou záruk. Zejména členové správní rady nadace Raetia (Ernst Burger, Kurt Engleitner a Karl Pistotnik) zastávali funkce v podnicích vlastněných RZB, zejména v Kathreinbank. Také jednatelé společností Valluga a Gafluna (Heinrich Weninger a Siegfried Wriesnig) zastávali v roce 2006 funkce v podnicích vlastněných RZB.

(53) Společnost Pollmeier se domnívá, že důkazy potvrzují, že na základě čl. 3 odst. 3 prvního a čtvrtého pododstavce přílohy doporučení o malých a středních podnicích, jak je Soudní dvůr vyložil zejména v rozsudku HaTeFo ([24]), byly různé dotčené podniky od společnosti Abalon DE po RZB propojenými podniky. To by měla potvrzovat i skutečnost, že společnosti Gafluna a Valluga a Kathreinbank mají sídlo na stejné adrese ve Vídni v Rakousku.

3.2.3.3 Společnost Abalon DE nesplňovala kritéria malého a středního podniku

(54) Společnost Pollmeier tvrdí, že společnost Abalon DE tak nelze považovat za malý a střední podnik, protože při zohlednění RZB jsou prahové hodnoty překročeny.

(55) A konečně společnost Pollmeier zdůrazňuje, že status malého a středního podniku, pokud jde o společnost Abalon DE, nelze stanovit na základě jiných kritérií, než jsou kritéria stanovená v doporučení o malých a středních podnicích. Odchýlit se od uvedených kritérií by bylo možné pouze v případě, že by společnost Abalon DE trpěla znevýhodněním typickým pro malé a střední podniky, avšak přítomnost takového znevýhodnění lze vzhledem k jejímu propojení s RZB vyloučit ([25]).

3.2.4 *Neslučitelnost s vnitřním trhem*

(56) Společnost Pollmeier se domnívá, že záruka za úvěr na provozní kapitál představuje provozní podporu, kterou nelze prohlásit za slučitelnou podle pokynů k regionální podpoře z roku 1998. Kromě toho společnost Abalon DE není způsobilá pro podporu na zahájení činnosti malého podniku, protože ji nelze považovat za malý a střední podnik. Záruku za úvěr na provozní kapitál proto nelze prohlásit za slučitelnou jakožto podporu na zahájení činnosti.

(57) Podle společnosti Pollmeier se na společnost Abalon DE vztahuje 18% strop intenzity investiční podpory (platný pro velké podniky) a společnost Abalon DE nemůže využít bonusu pro malé a střední podniky, protože není malým a středním podnikem. To znamená, že záruku za investiční úvěr nelze považovat za slučitelnou, protože strop je již překročen podporou poskytnutou v roce 2006. Kromě toho společnost Pollmeier tvrdí, že obě záruky nebyly podmíněny udržením investice po dobu minimálně pěti let, jak požaduje bod 4.10 pokynů k regionální podpoře z roku 1998.

3.3 **Připomínky Německa k připomínkám společnosti Pollmeier**

3.3.1 *Metoda výpočtu výše podpory obou záruk s 0,5% paušální sazbou*

(58) Podle Německa bod 3.2 sdělení o zárukách z roku 2000 nepředepisuje použití konkrétní metody výpočtu, neboť odkazuje na tři metody výpočtu a pouze zmiňuje první metodu jako „v zásadě“ použitelnou. Kromě toho žádná ustálená judikatura neuvádí upřednostňovanou možnost výpočtu.

(59) Německo tvrdí, že je třeba použít metodu uvedenou v bodě 3.2 prvním pododstavci třetí odrážce sdělení o zárukách z roku 2000, tj. že prvek podpory je třeba „vypočítat jinou objektivně opodstatněnou a obecně přijímanou metodou“. Německo se domnívá, že vzhledem k nedostatečné dostupnosti údajů a s ohledem na zásady právní jistoty, legitimního očekávání a nediskriminace představuje metoda s 0,5% paušální sazbou (použitá v rozhodnutí z roku 2008 pro stanovení výše podpory) takovou objektivně opodstatněnou a obecně přijímanou metodu.

([24]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014, HaTeFo v. Finanzamt Haldensleben, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114.

([25]) Společnost Pollmeier v daném ohledu odkazuje na rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Itálie v. Komise, C-91/01, ECLI:EU:C:2004:244, bod 54.

(60) Německo tvrdí, že Tribunál ve svém rozsudku z roku 2015 konstatoval, že Komise ve svém rozhodnutí z roku 2008 neposoudila, proč je 0,5% paušální sazba v souladu s bodem 3.2 sdělení o zárukách z roku 2000, ale nerozhodl o legalitě takového přístupu. Proto by Komise mohla v tomto případě na základě své široké diskreční pravomoci použít přístup s 0,5% sazbou.

(61) Německo proto tvrdí, že při uplatnění tohoto přístupu činí celková výhoda z obou záruk 93 250 EUR, a je tedy pod prahovou hodnotou podpory *de minimis* 100 000 EUR stanovenou v čl. 2 odst. 2 nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2001. Záruka za investiční úvěr ani záruka za úvěr na provozní kapitál proto nejsou považovány za státní podporu.

3.3.2 *Bloková výjimka podle obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014*

(62) Německo vzneslo podpůrný argument týkající se záruky za investiční úvěr v případě, že se by nepoužila metoda uvedená v bodě 3.2 prvním pododstavci třetí odrážce sdělení o zárukách z roku 2000. Pokud by se podle Německa použila prémie „safe-harbour" ve výši 3,8 % stanovená v bodě 3.3 sdělení o zárukách z roku 2008 pro záruky nově založeným malým a středním podnikům, u nichž v minulosti nebyl stanoven žádný rating, činil by prvek podpory obsažený v investičním úvěru 2,3 milionu EUR. Tato částka by zůstala v mezích článku 14 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014, a byla by tedy slučitelná a vyňatá z oznamovací povinnosti.

3.3.3 *Kritéria pro malé a střední podniky splněna bez ohledu na propojení mezi dotčenými podniky (kromě RZB)*

(63) Podle Německa by společnost Abalon DE, jak vyplývá z posudku od společnosti Hollstein (40. bod odůvodnění), splňovala kritéria malého a středního podniku, tj. nepřekročila by prahové hodnoty podle čl. 2 odst. 1 přílohy doporučení o malých a středních podnicích, i kdyby byly do výpočtu zahrnuty společnosti Abalon Consulting, Abalon AT, Gafluna a Valluga a nadace Raetia. Skutečnost, že Siegfried Wriesnig byl v době vydání obou záruk od roku 2001 jednatelem společnosti Gafluna, od roku 2001 jednatelem společnosti Valluga a od roku 2004 členem správní rady přidružené ke společnosti Abalon DE (*Beirat*), je proto při posuzování, zda společnost Abalon DE byla malým nebo středním podnikem, irelevantní.

(64) Německo dále tvrdí, že Komise v rozhodnutí z roku 2008 konstatovala, že společnosti Gafluna, Abalon DE a Valluga a nadace Raetia jsou pouze partnerskými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 přílohy doporučení o malých a středních podnicích. Podle Německa se toto údajné zjištění stalo právně závazným na základě rozsudku z roku 2015 ([26]). Německo však připouští, že pro zjednodušení lze předpokládat, že se jednalo i o propojené podniky, a nikoli pouze o partnerské podniky.

3.3.4 *Společnost Abalon DE představovala malý a střední podnik, protože nebyla propojena s RZB*

(65) Německo připouští, že by společnost Abalon DE nesplňovala kritéria malého a středního podniku, pokud by byla přímo nebo nepřímo propojena s RZB. Německo skutečně uvádí, že RZB měla v roce 2006 přibližně 55 000 zaměstnanců a její bilanční suma roční rozvahy ke konci roku 2006 činila přibližně 115 miliard EUR. Německo se však domnívá, že takové propojení neexistuje.

(66) Pokud jde o vztahy mezi RZB / nadací Raetia a společností Abalon DE nebo jejími společníky prostřednictvím jednotlivých osob, Německo poukazuje na to, že tuto argumentaci předložila společnost Pollmeier téměř deset let poté, co podala stížnost, a domnívá se, že je proto třeba tento argument odmítnout z důvodu, že uvedené otázky byly vzneseny příliš pozdě.

3.3.4.1 Neexistence propojení ve smyslu čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce přílohy doporučení o malých a středních podnicích

(67) Skutečnost, že je RZB zakladatelem nadace Raetia, nevede podle Německa k závěru, že RZB a společnost Abalon DE jsou propojenými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce přílohy doporučení o malých a středních podnicích. Podle názoru Německa vyplývá z Csoklichovy zprávy (7. bod odůvodnění), že zakladatel nadace Raetia RZB nemá právo ovlivňovat obchodní rozhodnutí nadace Raetia ani s ní propojených podniků.

([26]) Rozsudek z roku 2015, body 122, 124, 128, 138 a následující.

(68) Podle uvedené zprávy je pro rakouskou „soukromou nadaci“ charakteristické, že je zcela oddělena a právně nezávislá na zakladateli. Zakladatel má pouze taková práva, která jsou výslovně vyhrazena v zakládací listině. Ze zakládací listiny nadace Raetia vyplývá, že RZB nemá na řízení nadace prakticky žádný vliv (*Trennungsprinzip*). Německo zejména zdůrazňuje, že zakládací listina neposkytuje RZB právo schvalovat rozhodnutí nadace Raetia (*Zustimmungsvorbehalte*), ani pravomoc vydávat nadaci Raetia pokyny (*Weisungsrechte*). Z toho vyplývá, že správní rada nadace Raetia funguje zcela nezávisle na zakladateli. Neexistuje žádný nepřímý vliv, například prostřednictvím práva odvolat správní radu nadace. Nezávislost správní rady nadace na zakladateli je výslovně stanovena v zakládací listině. Německo konstatuje, že RZB nevyužila ani právní možnosti vyhradit si právo na zrušení (*Widerrufsrecht*, tj. možnost zrušit založení). Vzhledem k tomu, že právo RZB na změnu (zakládací listiny) stanovené v zakládací listině lze uplatnit pouze výjimečně, nemůže se zakladatel bránit rozhodnutím, která jsou v rozporu s jeho zájmy. Jakékoli změny, které by RZB poskytly přímý nebo nepřímý vliv na nadaci Raetia, jsou výslovně vyloučeny.

3.3.4.2 Neexistence propojení ve smyslu čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavce přílohy doporučení o malých a středních podnicích

(69) Německo dále uvádí, že ani společnost Abalon DE, ani nadace Raetia, ani žádná z jejích dceřiných společností není s RZB propojena ve smyslu čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavce přílohy doporučení o malých a středních podnicích ([27]) cestou „propojení prostřednictvím společně jednajících fyzických osob“. Německo uznává, že podle judikatury podniky, které formálně neudržují některý ze vztahů připomenutých v čl. 3 odst. 3 prvním pododstavci výše uvedené přílohy doporučení o malých a středních podnicích, ale které přesto mohou být „vzhledem k úloze, již hraje fyzická osoba nebo skupina fyzických osob, které jednají společně – považovány za jedinou hospodářskou entitu, musely být rovněž považovány za propojené podniky ve smyslu uvedeného ustanovení, pokud své činnosti nebo jejich část vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích“ ([28]).

(70) Německo se však domnívá, že kritéria rozsudku HaTeFo týkající se pojmu jediné hospodářské entity nejsou splněna, protože RZB nepůsobí na stejném (nebo sousedním) trhu jako společnosti Abalon DE, Abalon Consulting, Abalon AT, Gafluna a Valluga a nadace Raetia. Skutečnost, že RZB poskytla úvěry a záruky společnostem působícím na trhu s dřevem, neznamená, že RZB sama na uvedeném trhu působí. Proto není splněna podmínka čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavce přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

(71) Kromě toho se Německo domnívá, že neexistuje „jediná hospodářská entita“, protože mezi zaměstnanci RZB a zaměstnanci společností Abalon DE / Gafluna / nadace Raetia neexistují žádné vztahy, které by jim umožňovaly ovlivňovat obchodní rozhodnutí dotčených podniků. Ze stejných důvodů by se ke stejnému závěru dospělo i na základě definice kontroly uvedené v bodě 16 konsolidovaného sdělení Komise k otázkám příslušnosti podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků ([29]) (dále jen „konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti“).

(72) Podle názoru Německa okolnost, že některé ze zúčastněných subjektů mají sídlo na stejné adrese, neprokazuje existenci vztahů mezi takovými subjekty ani možnost ovlivňovat obchodní rozhodnutí.

3.3.5 *Znevýhodnění typická pro malé a střední podniky*

(73) Německo tvrdí, že prokázání existence znevýhodnění typických pro malé a střední podniky není vždy nutné pro přiznání statusu malého a středního podniku v případech, kdy jsou splněna formální kritéria přílohy doporučení o malých a středních podnicích. V tomto případě tedy není třeba prokazovat, že společnost Abalon DE čelila znevýhodněním typickým pro malé a střední podniky. V každém případě se Německo domnívá, že společnost Abalon DE trpí typickými znevýhodněními, která postihují malé a střední podniky, a tvrdí, že bez obou poskytnutých záruk by přístup k financování nebyl zabezpečen, což je pro malé a střední podniky typické. Podle názoru Německa by bez obou záruk společnost Abalon DE nebyla založena. Kromě toho sám stěžovatel upozornil na napjatou finanční situaci společnosti Abalon DE v roce 2006.

([27]) „Podniky, které mají jeden či více takových vztahů prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím skupiny fyzických osob, které jednají společně, se rovněž považují za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích.“

([28]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014, HaTeFo v. Finanzamt Haldensleben, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, bod 34.

([29]) Úř. věst. C 95, 16.4.2008, s. 1.

3.4 **Další podání Německa**

3.4.1 *Ratingy přidělené společnosti Abalon DE třemi úvěrujícími bankami*

(74) Německo dále předalo úvěrové ratingy, které společnosti Abalon DE přidělily tři úvěrující banky (viz 19. bod odůvodnění), a poskytlo k nim vysvětlení. V dopise Komisi ze dne 15. května 2017 Raffeisenbank International (dále jen „RBI“, právní nástupce RZB od roku 2010) uvádí, že její tehdejší hodnocení (úvěrové riziko společnosti Abalon DE) vycházelo zejména z perspektivy růstu trhu se dřevem, vynikajícího přístupu k surovinám v Hesensku, krátkých dopravních tras, investičních dotací a záruk, které měla poskytnout spolková země Hesensko.

(75) Podle názoru Německa je skutečnost, že společnost Abalon DE byla hodnocena samostatně, další indicií proti jakémukoli propojení s RZB.

3.4.2 *Osobní vztahy mezi RZB a nadací Raetia*

(76) K otázce osobních vztahů mezi RZB a nadací Raetia Německo uvádí, že jedinými členy tříčlenné správní rady nadace Raetia byli v období od roku 2001 do konce roku 2015 Karl Pistotnik, Ernst Burger a Kurt Engleitner a že žádný z nich nikdy nebyl zaměstnancem nebo členem výkonného orgánu RZB.

(77) Německo dále prohlašuje, že i) do 6. prosince 2017 společnost Abalon DE (včetně jejího jednatele Manfreda Reinkemeiera) neměla žádné kontakty s žádným z členů správní rady nadace Raetia, ii) v době poskytnutí záruky jednatel společnosti Abalon DE nevěděl o existenci nadace Raetia, iii) Manfred Reinkemeier se o nadaci Raetia dozvěděl až z řízení zahájeného společností Pollmeier a iv) vlastnická struktura společnosti Gafluna nebyla pro společnost Abalon DE relevantní a neměla na ni žádný vliv.

(78) Dále Německo uvádí, že RZB nikdy nedala pokyny jednateli společnosti Abalon DE, že RZB nemá žádné odborné znalosti týkající se trhu s tvrdým dřevem a že mezi společností Abalon DE a RZB neexistují žádné právní vazby, které by RZB umožňovaly jakékoli kroky nad rámec její funkce hlavní banky (*Hausbank*) společnosti Abalon DE.

(79) Německo dále předalo informace obdržené od RBI, v nichž jsou uvedeni členové vedení RZB v roce 2006, s cílem prokázat, že se jejich funkce nepřekrývají s funkcemi tří členů správní rady nadace Raetia.

3.4.3 *Prohlášení společnosti Gafluna a nadace Raetia*

(80) Společnost Gafluna předložila prohlášení svým jménem (*im eigenen Namen*) a z pověření (*im Auftrag)* nadace Raetia.

(81) Společnost Gafluna prohlašuje, že podle zakládací listiny nadace Raetia jsou jejími příjemci podniky, v nichž nadace Raetia přímo nebo nepřímo vlastní nebo nabývá podíly.

(82) Podle společnosti Gafluna a nadace Raetia spočívaly jediné služby, které skupina RZB poskytovala nadaci Raetia a společnostem Valluga a Gafluna, v právní podpoře při založení nadace Raetia a společností Gafluna a Valluga a ve vedení účtů (*Kontoführung*) pro nadaci Raetia. Kromě toho společnost Valluga měla a společnost Gafluna stále má (od svého založení) účet pro platební styk (*Zahlungsverkehrskonto*) u Kathreinbank (100% dceřiná společnost RZB).

(83) Podle prohlášení společnosti Gafluna a nadace Raetia neposkytovala nadace Raetia podnikům skupiny RZB žádné služby. Nadace Raetia nikdy nekomunikovala s podniky skupiny RZB o své strategii nebo zaměření a nikdy nebyla pod faktickou kontrolou třetích podniků.

3.4.4 *Prohlášení RBI*

(84) RBI jako právní nástupce RZB sdělila, že RZB založila nadaci Raetia v roce 2001 jako jediný zakladatel a poskytla 300 000 EUR ze svých aktiv. RZB vybrala a jmenovala první správní radu nadace Raetia (Ernst Burger, Kurt Engleitner a Karl Pistotnik). Jedním z obecných cílů nadace (*Stiftungszweck*) je podpora rakouského hospodářství, zejména cestou udržování a podpory konkurenceschopnosti rakouských podniků prostřednictvím nabývání podílů společností ve finančních obtížích nebo poskytování rizikového kapitálu ([30]). RBI přesněji řečeno potvrdila, že nadace Raetia byla vytvořena za účelem usnadnění restrukturalizace klientů RZB, kteří se ocitli v obtížích, prostřednictvím nepřímého podílu nadace Raetia v těchto podnicích. Na základě tohoto přístupu nebylo nutné, aby RZB sama kupovala podíly svých klientů v obtížích.

(85) Během procesu zakládání poskytovala RZB nadaci Raetia služby, jako je právní a daňová pomoc, vypracování zakládací listiny, zápis do obchodního rejstříku. Podle informací RBI se na procesu založení nadace Raetia nepodílely žádné další podniky ze skupiny RZB (včetně Kathreinbank). Další právní pomoc byla poskytnuta při vytváření společností Valluga a Gafluna.

(86) RBI potvrzuje, že v době poskytnutí obou záruk zastávaly v RZB a jejích dceřiných společnostech tyto osoby následující funkce:

a) Heinrich Weninger byl vedoucím „nadačního oddělení“ Kathreinbank a zastával funkce ve vedení v dceřiných společnostech Kathreinbank;

b) Ernst Burger byl členem dozorčí rady Kathreinbank;

c) Kurt Engleitner byl členem dozorčí rady Kathreinbank;

d) Karl Pistotnik mohl mít během svého působení jako nezávislý advokát vazby na subjekty skupiny RZB (nedoloženo).

(87) RBI předložila seznamy úvěrů, které RZB/RBI poskytla společnostem Abalon AT (od roku 2003 v celkové výši nejméně 21 milionů EUR) a Abalon DE (nejméně dva úvěry uvedené v 18. bodě odůvodnění), a veškerého zajištění, které v této souvislosti obdržela.

(88) RBI dále uvedla, že společnost Gafluna vydala v letech 2003 a 2007 podíly bez hlasovacího práva (*Substanzgenussrechte*) ve výši 4,99 milionu EUR za účelem získání kapitálu. Německo upřesňuje, že tyto podíly bez hlasovacího práva byly ve dvou krocích v plné výši odkoupeny nepřímou 100% dceřinou společností RZB, společností Abies Handels- und Beteiligungsgesellschaft mbH („Abies“) ([31]). Tento nákup byl financován z nepřímého příplatku společníka (*indirekter Gesellschafterzuschuss*), který RZB poskytla své dceřiné společnosti Abies. RBI vysvětluje, že podíly bez hlasovacího práva vydané společností Gafluna opravňují jejich nabyvatele k získávání informací a k účasti na zisku, ale neposkytují žádná práva účasti nebo vlivu. RBI se proto domnívá, že nákup uvedených podílů nesplňuje požadavky čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

(89) RBI tvrdí, že nevěděla o žádné komunikaci mezi subjekty skupiny RZB a nadací Raetia ohledně obecné strategie nadace Raetia (viz též prohlášení v 83. bodě odůvodnění). RBI zdůrazňuje, že nadace Raetia byla ve svých obchodních rozhodnutích zcela nezávislá. Rovněž tvrdí, že RZB/RBI – nebo její dceřiné společnosti – neuplatňovala faktickou kontrolu nad nadací Raetia. Taková kontrola by byla podle rakouského nadačního práva nezákonná, protože správní rada nadace musí bránit jakýmkoli pokusům o ovlivňování činnosti nadace ze strany zakladatele (RZB).

3.4.5 *Prohlášení společnosti Abalon DE*

(90) Německo dále poskytlo prohlášení společnosti Abalon DE, jež zdůrazňuje, že RZB neovlivňovala žádná její obchodní rozhodnutí. Kromě toho společnost Abalon DE uvádí, že trpěla znevýhodněními typickými pro malé a střední podniky, a to z důvodu konkurenčního trhu, a zejména pokusů o převzetí ze strany společnosti Pollmeier.

([30]) Viz čl. 3 písm. a) zakládací listiny nadace Raetia.

([31]) Společnost Gafluna vydala *Substanzgenussrechte* společnosti Albona Handels- und Beteiligungsgesellschaft mbH, která je vydala společnosti Abies.

3.4.6 *Prohlášení k metodice výpočtu výše podpory*

(91) Ve svých dalších podáních ze dne 8. února 2023 Německo opakuje, že výpočet hrubého grantového ekvivalentu podpor obsažených v obou dotčených zárukách pomocí metody uvedené v bodě 3.2 prvním pododstavci první odrážce sdělení o zárukách z roku 2000 (viz 43. bod odůvodnění) nebyl možný. To by vyžadovalo stanovení tržní úrokové míry ekvivalentního úvěru pro společnost Abalon DE bez státních záruk, přičemž podle Německa se KSK v této fázi nemůže k této otázce vyjádřit, protože modelování všech parametrů relevantních pro rozhodnutí není možné z důvodu velkého časového odstupu, který činí již 17 let od poskytnutí obou záruk. Německo v této souvislosti uvádí, že přes veškeré úsilí a průzkum nebylo schopno poskytnout informace. Německo dodává, že vzhledem k tomu, že se stále domnívá, že měla být použita metoda uvedená v bodě 3.2 prvním pododstavci třetí odrážce sdělení o zárukách z roku 2000, nebyl výpočet podle metody uvedené v bodě 3.2 prvním pododstavci první odrážce nutný.

(92) Kromě toho se Německo podobně vyjadřuje k výpočtu hrubého ekvivalentu podpory obsažené v obou dotčených zárukách podle metody uvedené v bodě 4.2 prvním pododstavci sdělení o zárukách z roku 2008 („rozdíl mezi tržní cenou záruky a skutečně hrazenou cenou“). Německo dále vysvětluje, že se v důsledku toho nemohlo vyjádřit k výpočtům provedeným Komisí (a založeným na metodě uvedené v bodě 4.2 prvním pododstavci sdělení o zárukách z roku 2008) z důvodu dlouhého časového odstupu mezi poskytnutím záruk a žádostí Komise o informace.

(93) Německo se dále domnívá, že pravděpodobnost neplnění vypočtená RZB (0,832 %, 19. bod odůvodnění) měla být zohledněna, protože mezi RZB a Abalon DE neexistovalo žádné propojení. Německo dále tvrdí, že i kdyby takové propojení existovalo, mělo by být zohledněno v úvěrovém ratingu společnosti Abalon DE a vedlo by ke snížení pravděpodobnosti neplnění (neboť společnost Abalon DE by těžila z vyšší finanční síly skupiny zahrnující RZB).

(94) A konečně, Německo předložilo přesné informace o skutečné úrokové sazbě (včetně všech poplatků, zejména poplatků za zpracování a syndikaci), kterou banky účtovaly společnosti Abalon DE za investiční úvěr.

4. **POSOUZENÍ PODPORY**

(95) Při rozhodování o státní podpoře Komise obvykle nejprve posuzuje existenci podpory, poté její legalitu a nakonec její slučitelnost. Jelikož je však otázka, zda lze společnost Abalon DE považovat za malý a střední podnik, relevantní pro všechny tyto kroky posouzení, Komise nejprve posoudí, zda společnost Abalon DE představovala malý a střední podnik v době poskytnutí obou záruk v roce 2006.

4.1 **Status malého a středního podniku**

(96) Ve svém oznámení ze dne 6. září 2007 se Německo výslovně neodvolávalo na status malého a středního podniku pro společnost Abalon DE. Německo se na status malého a středního podniku odvolalo až ve svém podání ze dne 12. října 2016 (40. bod odůvodnění) poté, co Tribunál zrušil rozhodnutí z roku 2008.

4.1.1 *Kritéria malého a středního podniku stanovená v doporučení o malých a středních podnicích*

(97) Kritéria pro určení, zda podnik představuje malý nebo střední podnik, jsou stanovena v doporučení o malých a středních podnicích, jak je vykládá Soudní dvůr. Soudní dvůr zejména připomněl, že „doporučení MSP je [...] třeba vykládat s přihlédnutím k důvodům, které vedly k jeho přijetí“ ([32]), a rozhodl, že „jak vyplývá z bodů 9 a 12 odůvodnění a z čl. 1 odst. 1 tohoto doporučení, je cílem [...] doporučení“ o MSP „přijmout definici malých

([32]) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014, HaTeFo v. Finanzamt Haldensleben, C-110/13, ECLI:C:2014:114, bod 30; rozsudek Soudního dvora ze dne 10. března 2021, Ertico – ITS Europe v. Komise, C-572/19 P, ECLI:EU:C:2021:188, bod 87.

a středních podniků používanou v politikách Unie v rámci Unie a EHP, která zohledňuje ekonomickou realitu těchto podniků, aby byly z této kategorie vyloučeny skupiny podniků, jejichž hospodářská moc může překračovat moc skutečných malých a středních podniků, a výhody vyplývající pro kategorii malých a středních podniků z různých pravidel nebo opatření byly vyhrazeny pouze těm podnikům, které je opravdu potřebují“ ([33]). Soudní dvůr dále uvedl: „Výhody přiznávané MSP totiž nejčastěji představují výjimky z obecných pravidel, jako například v oblasti státních podpor, takže definice MSP musí být vykládána striktně“ ([34]).

(98) Podle čl. 2 odst. 1 přílohy doporučení o malých a středních podnicích „kategorie mikropodniků, malých a středních podniků (MSP) je složena z podniků, které zaměstnávají méně než 250 osob a jejichž roční obrat nepřesahuje 50 milionů EUR nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 miliony EUR“.

(99) Článek 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích stanoví typy podniků, které se berou v úvahu při výpočtu počtu zaměstnanců a finančních částek podle čl. 2 odst. 1 přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

(100) Podle čl. 3 odst. 1 přílohy doporučení o malých a středních podnicích se podnik považuje za nezávislý podnik (takže pro posouzení prahových hodnot podle článku 2 přílohy doporučení o malých a středních podnicích se berou v úvahu pouze jeho vlastní finanční částky a počet zaměstnanců), pokud není klasifikován jako partnerský podnik ve smyslu čl. 3 odst. 2 přílohy doporučení o malých a středních podnicích nebo jako propojený podnik ve smyslu čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

(101) Podle čl. 3 odst. 2 přílohy doporučení o malých a středních podnicích jsou partnerské podniky „všechny podniky, které nejsou zařazeny mezi propojené podniky ve smyslu [čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích] a mezi kterými existuje následující vztah: podnik (mateřský podnik) vlastní sám nebo společně s jedním či více propojenými podniky ve smyslu [čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích] 25 % nebo více procent základního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podniku (dceřiný podnik)“.

(102) V čl. 3 odst. 3 prvním pododstavci přílohy doporučení o malých a středních podnicích se označují jako propojené podniky „podniky, mezi nimiž existuje některý z následujících vztahů:

a) podnik vlastní většinu hlasovacích práv akcionáře nebo společníka v jiném podniku;

b) podnik má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídícího nebo dozorčího orgánu jiného podniku;

c) podnik má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném podniku podle smlouvy uzavřené s daným podnikem nebo podle ustanovení v jeho zakladatelské listině, zakladatelské či společenské smlouvě nebo ve stanovách;

d) podnik, který je akcionářem nebo společníkem jiného podniku, ovládá sám v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného podniku většinu hlasovacích práv akcionářů nebo společníků v daném podniku“.

(103) Ustanovení čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavce přílohy doporučení o malých a středních podnicích doplňuje: „Podniky, které mají jeden či více takových vztahů prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím skupiny fyzických osob, které jednají společně, se rovněž považují za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích.“ V rozsudku HaTeFo Soudní dvůr k výkladu daného ustanovení uvedl, že dané ustanovení „musí být vykládán[o] v tom smyslu, že podniky mohou být považovány za „propojené“ ve smyslu tohoto článku, pokud z analýzy právních i hospodářských vztahů mezi nimi vyplývá, že prostřednictvím fyzické osoby nebo skupiny fyzických osob, které jednají společně, tvoří jedinou hospodářskou entitu, ačkoliv formálně neudržují některý ze vztahů uvedených v čl. 3 odst. 3 prvním pododstavci

([33]) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 10. března 2021, Ertico – ITS Europe v. Komise, C-572/19 P, ECLI:EU:C:2021:188, bod 88.

([34]) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014, HaTeFo v. Finanzamt Haldensleben, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, bod 32; rozsudek Soudního dvora ze dne 24. září 2020, NMI Technologietransfer, C-516/19, ECLI:EU:C:2020:754, bod 65; rozsudek Soudního dvora ze dne 10. března 2021, Ertico – ITS Europe v. Komise, C-572/19 P, ECLI:EU:C:2021:188, bod 89.

této přílohy. Za osoby, které jednají společně, ve smyslu čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavce této přílohy, jsou považovány osoby, které slaďují své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotyčných podniků, jenž vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé. Splnění této podmínky závisí na okolnostech dané věci a nutně není podřízeno existencí smluvních vztahů mezi těmito osobami nebo konstatování jejich záměru obcházet definici MSP ve smyslu tohoto doporučení“ ([35]).

(104) Konečně, aby bylo možné zjistit, zda jsou u jiných než nezávislých podniků překročeny příslušné prahové hodnoty počtu zaměstnanců, obratu nebo bilanční sumy, stanoví čl. 6 odst. 2 a 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích, že se příslušné údaje za partnerské podniky (poměrná agregace) a propojené podniky (100% agregace) přičtou k údajům kontrolovaného podniku.

4.1.2 *Posouzení*

(105) Komise připouští, že podle posudku od společnosti Hollstein (40. bod odůvodnění) společnost Abalon DE ke dni poskytnutí obou záruk sama nebo společně s nadací Raetia, společnostmi Abalon Consulting, Valluga, Gafluna a Abalon AT nedosahovala příslušných prahových hodnot počtu zaměstnanců, obratu a bilanční sumy stanovených v příloze doporučení o malých a středních podnicích, a bylo by ji proto možné považovat za malý a střední podnik.

(106) Na druhou stranu nelze společnost Abalon DE považovat za malý a střední podnik, pokud je RZB považována za propojený nebo partnerský podnik ve smyslu přílohy doporučení o malých a středních podnicích. RZB sama nesplňovala kritéria pro malé a střední podniky, protože její počet zaměstnanců (55 000 v roce 2006) a bilanční suma roční rozvahy (115 miliard EUR v roce 2006) (65. bod odůvodnění) přesahovaly příslušné prahové hodnoty 250 zaměstnanců a/nebo 43 milionů EUR bilanční sumy roční rozvahy ([36]).

(107) Pro posouzení, zda lze společnost Abalon DE považovat za malý a střední podnik, je proto klíčové posoudit vztah mezi společností Abalon DE a RZB. Za daným účelem musí Komise s ohledem na výše uvedenou strukturu (26. bod odůvodnění) postupně posoudit vztah mezi společnostmi Abalon DE a Gafluna (oddíl 4.1.2.1), vztah mezi společnostmi Gafluna, Abalon AT a Valluga a nadací Raetia (oddíl 4.1.2.2) a nakonec vztah mezi uvedenými čtyřmi společnostmi a RZB (oddíl 4.1.2.3).

(108) Komise předběžně poznamenává, že navzdory tvrzení Německa (66. bod odůvodnění) nelze argumenty společnosti Pollmeier týkající se existence takových propojení odmítnout jen proto, že byly vzneseny ve fázi formálního vyšetřovacího řízení, a nikoli v původní stížnosti. Podle čl. 24 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ([37]) (dále jen „procesní nařízení“): „Každá zúčastněná strana může předložit připomínky ... v návaznosti na rozhodnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení ...“. Komise se domnívá, že uvedené právo existuje bez ohledu na to, zda strana již dříve podala stížnost nebo tržní informace, a že uvedené právo a rozsah a obsah připomínek, které může strana předložit v rámci formálního vyšetřovacího řízení, nejsou omezeny postoji, které zaujala v dřívější stížnosti nebo v tržních informacích. V každém případě musí Komise při posuzování opatření podpory posoudit, zda lze příjemce podpory považovat za malý nebo střední podnik, a za tím účelem musí vzít v úvahu všechny prvky, které jsou pro takové posouzení relevantní.

(109) Komise dále konstatuje, že navzdory tvrzení Německa (64. bod odůvodnění) nelze rozhodnutí z roku 2008 považovat za právně závazné, pokud jde o závěr, že společnosti Gafluna, Abalon DE a Valluga a nadace Raetia jsou pouze partnerskými podniky. Za prvé, uvedené rozhodnutí bylo zrušeno Soudním dvorem rozsudkem z roku 2015. Za druhé, Komise ve svém rozhodnutí z roku 2008 neposuzovala, zda společnost Abalon DE v době poskytnutí obou záruk splňovala kritéria malého a středního podniku, nýbrž pouze posuzovala, zda finanční obtíže společnosti Abalon AT mohly vést k závěru, že společnost Abalon DE je třeba považovat za podnik v obtížích, což Komise vzhledem k neexistenci finančního propojení neshledala jako možné ([38]). Rozhodnutí z roku 2008 proto nemůže předjímat posouzení statusu malého a středního podniku, pokud jde o společnost Abalon DE.

([35]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014, HaTeFo v. Finanzamt Haldensleben, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, bod 39.

([36]) I v případě, že by RZB byla považována za partnerský podnik, poměrná agregace 49 % údajů za RZB a údajů za společnost Abalon DE by stále vylučovala možnost považovat společnost Abalon DE za malý a střední podnik. Tato úvaha platí i v případě, že by společnost Gafluna a s ní propojené podniky (společnosti Abalon AT a Valluga, nadace Raetia) byly pouze partnerskými podniky společnosti Abalon DE (jak tvrdí Německo, ale jak zpochybňuje Komise).

([37]) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1589/oj).

([38]) Ustanovení 38. bodu odůvodnění rozhodnutí z roku 2008.

4.1.2.1 Společnosti Abalon DE a Gafluna jsou propojenými podniky

(110) Komise zkoumá, zda lze společnost Gafluna považovat za „propojený podnik“ ve vztahu ke společnosti Abalon DE ve smyslu čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

(111) Komise konstatuje, že společnost Gafluna vlastnila v roce 2006 49 % podílů společnosti Abalon DE (51 % podílů vlastnila společnost Abalon Consulting, kterou ze 100 % vlastní Manfred Reinkemeier). Tento menšinový podíl má podle stanov společnosti Abalon DE za následek menšinové hlasovací právo na valné hromadě. Vztah mezi společnostmi Abalon DE a Gafluna proto nesplňuje podmínky čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce písm. a) přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

(112) V souladu s čl. 5 odst. 2 stanov společnosti Abalon DE mají oba společníci (společnosti Gafluna a Abalon Consulting) právo jmenovat po jednom jednateli a odvolat jej z funkce. Vzhledem k tomu, že společnost Gafluna může jmenovat nebo odvolat pouze jednoho ze dvou jednatelů, nemá právo podle čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce písm. b) přílohy doporučení o malých a středních podnicích jmenovat nebo odvolat většinu jednatelů. Další jednatele může jmenovat pouze valná hromada, na níž společnost Gafluna nemá většinu hlasovacích práv (viz výše 111. bod odůvodnění). Komise proto dospěla k závěru, že vztah mezi společnostmi Abalon DE a Gafluna nesplňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 3 prvním pododstavci písm. b) přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

(113) Komise tedy posuzuje možné právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném podniku podle smlouvy uzavřené s daným podnikem nebo podle ustanovení v jeho zakladatelské listině, zakladatelské či společenské smlouvě nebo ve stanovách, jak je uvedeno v čl. 3 odst. 3 prvním pododstavci písm. c) přílohy doporučení o malých a středních podnicích. Při zjišťování, zda je uplatňován rozhodující vliv, se Komise opírá o judikaturu Soudního dvora v souvislosti s doporučením o malých a středních podnicích. V rozsudku HaTeFo Soudní dvůr rozhodl, že „podmínka, aby fyzické osoby jednaly společně, je splněna, pokud tyto osoby slaďují své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotyčných podniků, což vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé“ ([39]).

(114) Je rovněž užitečné odkázat na judikaturu Soudního dvora v souvislosti s nařízením o spojování ([40]), která rovněž odkazuje na uplatňování „rozhodujícího vlivu“ a souvisí s pojmem „hospodářská jednotka“ (anglicky „single economic unit“) ([41]), který Soudní dvůr používá při výkladu doporučení o malých a středních podnicích (pozn.: Soudní dvůr používá spojení „jediná hospodářská entita“) ([42]). V této souvislosti Soudní dvůr s odkazem na sdělení Komise k otázkám příslušnosti ([43]) konstatoval, že rozhodující vliv znamená „pravomoc zablokovat rozhodnutí, která určují strategické obchodní chování podniku. Při společné kontrole tedy může dojít k bezvýchodné situaci, plynoucí z pravomoci dvou nebo více podniků odmítnout navrhovaná strategická rozhodnutí. Z toho tedy plyne, že tito akcionáři se musí shodnout na obchodní politice společného podniku“ ... [a] jsou [...] „povinni soustavně spolupracovat“ ([44]).

([39]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014, HaTeFo v. Finanzamt Haldensleben, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, bod 35.

([40]) Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj). Ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) nařízení o spojování stanoví, že: „se kontrola skládá z práv, smluv nebo jiných prostředků, které ... poskytují možnost rozhodujícího vlivu v určitém podniku, zejména: ... právy nebo smlouvami, poskytujícími rozhodující vliv na složení, hlasování nebo rozhodování orgánů podniku“.

([41]) Viz též odkazy na „hospodářskou jednotku“ (anglicky „single economic unit“) v bodech 10 a 135 konsolidovaného sdělení Komise k otázkám příslušnosti podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. C 95, 16.4.2008, s. 1).

([42]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014, HaTeFo v. Finanzamt Haldensleben, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, body 34, 38 a 39.

([43]) Konsolidované sdělení Komise k otázkám příslušnosti podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. C 95, 16.4.2008, s. 1).

([44]) Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. února 2006, Cementbouw v. Komise, T-282/02, ECLI:EU:T:2006:64, body 42 a 67. Viz též bod 52.

(115) V tomto případě, jak je uvedeno ve 112. bodě odůvodnění, mají oba společníci společnosti Abalon DE právo jmenovat nebo odvolat jednoho jednatele. Ačkoli společnost Gafluna tohoto práva nevyužila, mohla blokovat rozhodnutí vedení společnosti Abalon DE, pokud by vedle Manfreda Reinkemeiera, kterého jmenovala společnost Abalon Consulting, jmenovala druhého jednatele. V takovém případě by oba jednatelé zastupovali společnost Abalon DE a přijímali strategická rozhodnutí společně, ledaže by kvalifikovaná většina dvou třetin podílů/hlasů svěřila danou pravomoc pouze jednomu z nich ([45]). Proti společnosti Gafluna, která drží 49 % podílů, však takové dvoutřetinové většiny nelze dosáhnout. Stejně tak může valná hromada jmenovat nebo odvolat další jednatele pouze dvoutřetinovou většinou. V důsledku toho mohla společnost Gafluna blokovat rozhodnutí vedení, a proto je třeba vzhledem k rovnosti práv mezi společnostmi Gafluna a Abalon Consulting dospět k závěru, že společnost Gafluna může uplatňovat rozhodující vliv na společnost Abalon DE. Skutečnost, že společnost Gafluna tohoto práva nevyužila, tento závěr nezpochybňuje, neboť rozhodující vliv nemusí být uplatňován, podle přílohy doporučení o malých a středních podnicích záleží pouze na právu uplatňovat rozhodující vliv přiznaném stanovami.

(116) Kromě toho stanovy společnosti Abalon DE stanoví, že takzvaná „*Beirat*“ (přidružená správní rada) má dva až čtyři členy, které jmenují společnosti Gafluna a Abalon Consulting rovným dílem, pokud se skládá ze dvou nebo čtyř členů ([46]). V případě, že se *Beirat* skládá ze tří členů, jmenují společnosti Gafluna a Abalon Consulting každá samostatně jednoho člena; třetí člen je jmenován po vzájemné dohodě obou společníků. Tato *Beirat* má za úkol sledovat vedení a poskytovat mu poradenství; její jednomyslné schválení je vyžadováno pro určité transakce nebo obchodní rozhodnutí (*Beirat* rozhoduje, které transakce nebo rozhodnutí vyžadují její vlastní schválení, takže může například rozhodnout, že všechny strategické transakce by měly podléhat jejímu schválení) ([47]). Podle Německa měla *Beirat* společnosti Abalon DE od jejího založení až do roku 2014 dva členy, jednoho jmenovaného společností Gafluna a druhého jmenovaného společností Abalon Consulting. To také ukazuje, že společnost Gafluna uplatňovala vůči společnosti Abalon DE rozhodující vliv.

(117) Vzhledem k výše uvedenému mohla společnost Gafluna v roce 2006 uplatňovat rozhodující vliv na společnost Abalon DE; to vyplývá ze společné kontroly společnosti Gafluna nad společností Abalon DE prostřednictvím jmenování vrcholového vedení a práva veta při strategických rozhodnutích o obchodní politice společnosti Abalon DE. Komise proto dospěla k závěru, že společnosti Gafluna a Abalon DE jsou propojenými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce písm. c) přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

(118) Tento závěr je podpořen posouzením na základě čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavce přílohy doporučení o malých a středních podnicích, který se zaměřuje na vztahy prostřednictvím fyzické osoby. V daném ohledu připomíná bod 37 rozsudku HaTeFo význam osobních vztahů prostřednictvím souběžného řízení společností.

(119) Komise konstatuje, že v době poskytnutí záruk v roce 2006 se vedení společností Abalon DE a Abalon AT (vlastněné z 80 % společností Gafluna) překrývalo, neboť v obou společnostech byl jednatelem Manfred Reinkemeier. Pokud by Manfred Reinkemeier rozhodl proti vůli společnosti Gafluna v záležitostech společnosti Abalon DE (v níž společnost Gafluna vlastní pouze 49 %), musel by se jako jednatel společnosti Abalon AT (vlastněné z 80 % společností Gafluna) obávat nevýhod. V praxi lze tedy tyto společnosti, které obě kontroluje společnost Gafluna a které působí na stejném trhu s tvrdým dřevem, považovat za propojené prostřednictvím Manfreda Reinkemeiera. Vzhledem k 80% kapitálovému propojení mezi společnostmi Gafluna a Abalon AT je třeba považovat za propojené i společnosti Abalon DE a Gafluna.

(120) Na základě výše uvedených skutečností se Komise domnívá, že společnosti Abalon DE a Gafluna jsou propojenými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

([45]) Ustanovení čl. 5 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 stanov společnosti Abalon DE.

([46]) Ustanovení čl. 7 odst. 1 až 3 stanov společnosti Abalon DE.

([47]) V souladu s čl. 7 odst. 7 stanov společnosti Abalon DE sestavuje přidružená správní rada katalog transakcí vyžadujících schválení přidruženou správní radou: „Přidružená správní rada sleduje vedení a poskytuje mu poradenství. Vydává pro sebe jednací řád, v němž ... stanoví pravidla pro dohled nad vedením. To zahrnuje ... vytvoření katalogu transakcí vyžadujících schválení, které může vedení provést pouze po předchozím schválení přidruženou správní radou.“ („*Der Beirat überwacht und berät die Geschäftsführung. Er gibt sich eine Geschäftsordnung, in der er ... Regularien zur Überwachung der Geschäftsführung festlegt. Hierzu gehört ... die Erstellung eines Kataloges von zustimmungspflichtigen Geschäften, die die Geschäftsführung nur nach vorheriger Zustimmung durch den Beirat durchführen darf.*“).

4.1.2.2 Společnosti Abalon AT, Gafluna a Valluga a nadace Raetia (dále jen „subjekty propojené s nadací Raetia“) jsou propojenými podniky

(121) V roce 2006 (v době poskytnutí záruk) vlastnila nadace Raetia 100 % společnosti Valluga. Společnost Valluga zase vlastnila 100 % společnosti Gafluna, která sama vlastnila 80 % společnosti Abalon AT. S ohledem na uvedenou většinu hlasovacích práv společníků lze všechny čtyři subjekty považovat za „propojené podniky“ ve smyslu čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce písm. a) přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

4.1.2.3 Propojení mezi subjekty propojenými s nadací Raetia a RZB

4.1.2.3.1 Přímé propojení mezi RZB a nadací Raetia

(122) Raetia je nadace (*Privatstiftung*) založená podle rakouského práva, konkrétně podle spolkového zákona o soukromých nadacích ([48]). RZB založila nadaci Raetia s počátečním základním kapitálem 300 000 EUR. Vztahy mezi RZB jako zakladatelem a subjektem Raetia jako nadací se řídí spolkovým zákonem o soukromých nadacích a příslušnou zakládací listinou ([49]). Podle čl. 3 písm. a) uvedené listiny je jedním z cílů nadace Raetia „podpora rakouského hospodářství, zejména cestou udržování a podpory konkurenceschopnosti rakouských podniků prostřednictvím nabývání podílů společností ve finančních obtížích nebo poskytování rizikového kapitálu“ (84. bod odůvodnění).

(123) Komise konstatuje, že podle Csoklichovy zprávy jsou nadace podle rakouského práva považovány za právnické osoby v zásadě nezávislé na svém zakladateli a že zakladatel obecně nemá vůči nadaci, jejím orgánům ani majetku nadace žádná práva (tzv. zásada oddělení (*Trennungsprinzip*), viz 67. a 68. bod odůvodnění). Komise však posuzuje propojení mezi nadací a jejím zakladatelem podle přílohy doporučení o malých a středních podnicích a související judikatury soudů Unie, nikoli podle rakouského práva.

(124) V souladu s čl. 3 odst. 3 prvním pododstavcem písm. b) přílohy doporučení o malých a středních podnicích znamená přiznání práv na jmenování, že jsou dva podniky propojeny. Zakládací listina nadace Raetia zřizuje správní radu nadace, která se skládá ze tří členů ([50]). Nadaci ze zákona zastupují společně (*gemeinsame Vertretung*) dva členové této správní rady, přičemž pouze všichni tři členové správní rady společně jsou oprávněni řídit činnost nadace (*gemeinschaftliche Geschäftsführung*) ([51]). V souladu se zakládací listinou ([52]) jmenovala RZB jako zakladatel první správní radu (Ernst Burger, Kurt Engleitner a Karl Pistotnik) na dobu neurčitou. Další členové mohou být jmenováni na základě jednomyslného rozhodnutí správní rady nadace ([53]). Složení správní rady nadace se nejméně do roku 2006 neměnilo.

(125) Proto byla správní rada nadace Raetia v roce 2006, kdy byly obě záruky vydány, složena výhradně z osob jmenovaných RZB. Vzhledem k tomu, že RZB byla oprávněna jmenovat všechny původní členy správní rady nadace Raetia odpovědné za řízení činnosti a skutečně je jmenovala, dospěla Komise k závěru, že RZB a nadace Raetia jsou propojenými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce písm. b) přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

4.1.2.3.2 Nepřímé propojení mezi RZB a některými subjekty propojenými s nadací Raetia prostřednictvím Kathreinbank (dceřiná společnost RZB)

(126) Závěr, že RZB a nadace Raetia jsou na základě svého přímého propojení propojenými podniky, je podpořen nepřímými propojeními mezi RZB a některými subjekty propojenými s nadací Raetia prostřednictvím Kathreinbank.

(127) Kathreinbank je 100% dceřinou společností RZB, a je proto s RZB propojena ve smyslu čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce písm. a) přílohy doporučení o malých a středních podnicích. Přestože mezi Kathreinbank a subjekty propojenými s nadací Raetia neexistovalo v roce 2006 žádné propojení pomocí podílů nebo hlasovacích práv, existuje mezi nimi osobní propojení, které je relevantní pro posouzení splnění kritérií malého a středního podniku (103. bod odůvodnění).

([48]) Spolkový zákon o soukromých nadacích (dále jen „zákon o soukromých nadacích“) *(Bundesgesetz über Privatstiftungen – PSG)*.
([49]) Články 33 a 34 zákona o soukromých nadacích.
([50]) Viz čl. 7 písm. a) zakládací listiny nadace Raetia.
([51]) Viz článek 8 zakládací listiny nadace Raetia.
([52]) Viz čl. 7 písm. d) zakládací listiny nadace Raetia.
([53]) Viz čl. 7 písm. d) zakládací listiny nadace Raetia.

(128) Zejména RBI, právní nástupce RZB, potvrdila, že v době vydání obou záruk v roce 2006 docházelo k určitému překrývání zaměstnanců ve vedení a dozorčích orgánech nadace Raetia a Kathreinbank. Členy správní rady Raetia byli tehdy Ernst Burger, Kurt Engleitner a Karl Pistotnik. V té době byli Ernst Burger a Kurt Engleitner rovněž členy dozorčí rady Kathreinbank. Kromě toho Německo předložilo vyjádření RZB, v němž uznává, že činnost třetího člena správní rady nadace Raetia, Karla Pistotnika, jako advokáta mohla vést k vazbám na RZB.

(129) Kromě toho v době vydání obou záruk vedl Heinrich Weninger, jeden ze dvou jednatelů společností Valluga a Gafluna, „nadační oddělení" Kathreinbank. A konečně, společnosti Gafluna a Valluga a Kathreinbank měly v době vydání záruk sídlo na stejné adrese.

(130) Podle názoru Komise, který vychází z celkového posouzení všech výše uvedených skutkových okolností, představuje překrývání vedení mezi Kathreinbank na jedné straně a nadací Raetia a společnostmi Valluga a Gafluna na straně druhé propojení prostřednictvím fyzických osob ve smyslu čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích.

(131) Podle čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavce přílohy doporučení o malých a středních podnicích se podniky, které jsou propojeny prostřednictvím fyzických osob, považují za „propojené podniky", pokud svou činnost nebo její část vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích. Za „sousední trh" se považuje trh pro výrobky nebo služby, který bezprostředně navazuje na relevantní trh, nebo mu předchází. V daném ohledu Komise poznamenává, že nadace Raetia a Kathreinbank (prostřednictvím svého nadačního oddělení) působí na sousedním trhu (Raetia je nadace a Kathreinbank poskytuje služby nadacím (25. bod odůvodnění), což představuje předcházející trh), a lze je tedy považovat za propojené podniky. Kromě toho je důležité zdůraznit, že propojené holdingové společnosti, které ovládají dceřinou společnost (jsou s ní propojeny), která působí na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích jako příjemce, se v zásadě samy považují za společnosti, které svou činnost nebo její část vykonávají na daném trhu. Je tomu tak proto, že pojem propojení s sebou nutně nese neexistenci úplné nezávislosti dceřiné společnosti na propojené holdingové společnosti, a proto se holding sám podílí na určování nebo alespoň na schvalování strategie a dalších aspektů obchodní politiky dceřiné společnosti, která je přímo přítomna na trhu. To vyplývá z judikatury Soudního dvora týkající se pojmu jediné hospodářské entity ([54]), který je převažující logikou čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavce přílohy doporučení o malých a středních podnicích. Ve skupině navíc zpravidla dochází k rozdělení úkolů mezi jednotlivé subjekty. Jeden subjekt může zboží pouze vyrábět, druhý je může prodávat, zatímco třetí působí jako řídicí holdingový subjekt. Všechny mají funkční propojení na relevantní trh. Všechny tyto subjekty jsou tedy zahrnuty ve větě „pokud své činnosti nebo jejich část provozují na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích". Na základě toho Komise dospěla k závěru, že skupina propojených podniků (RZB, nadace Raetia, společnosti Valluga, Gafluna, Abalon AT a Abalon DE) vykonávala v době vydání záruk svou činnost nebo její část na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích.

(132) Komise dospěla k závěru, že v době poskytnutí obou záruk byly nadace Raetia a společnosti Valluga a Gafluna propojeny s Kathreinbank, a tedy s RZB.

4.1.2.4 Závěr

(133) Při posuzování statusu malého a středního podniku se k údajům o podniku samotném přičte 100 % údajů za všechny propojené podniky ([55]). Vzhledem k tomu, že společnost Abalon DE byla propojena se společností Gafluna (oddíl 4.1.2.1), která byla propojena se společnostmi Abalon AT a Valluga a nadací Raetia (oddíl 4.1.2.2), zatímco posledně jmenované byly propojeny s RZB (121. bod odůvodnění), je třeba při posuzování statusu malého a středního podniku, pokud jde o společnost Abalon DE, vzít v úvahu RZB.

(134) Vzhledem k tomu, že RZB nebyla v době vydání obou záruk malým a středním podnikem, nebyly v té době malými a středními podniky ani podniky s ní propojené, zejména Abalon DE.

([54]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014, HaTeFo v. Finanzamt Haldensleben, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, bod 34.
([55]) Ustanovení čl. 6 odst. 2 a 3 přílohy doporučení o malých a středních podnicích, viz 104. bod odůvodnění.

4.1.2.5 Společnost Abalon DE netrpí znevýhodněními typickými pro malé a střední podniky

(135) Kromě výše uvedených propojení Komise při posuzování statusu malého a středního podniku, pokud jde o společnost Abalon DE, v roce 2006 zkoumala, zda společnost trpí znevýhodněními typickými pro malé a střední podniky. Z opatření určených pro malé a střední podniky by měly mít skutečný prospěch podniky, pro něž velikost představuje znevýhodnění, a nikoli podniky patřící do velké skupiny, které mají přístup k finančním prostředkům a pomoci, jež nejsou dostupné konkurentům stejné velikosti (97. bod odůvodnění). Z toho také vyplývá, že by k zajištění toho, že výhody spojené s jejich statusem budou vyhrazeny pouze skutečně nezávislým malým a středním podnikům, měl existovat způsob, jak vyloučit právní uspořádání, v němž malé a střední podniky tvoří ekonomickou skupinu, jejíž síla značně přesahuje sílu takového malého a středního podniku. Mělo by se také zajistit, aby definice malého a středního podniku nebyla obcházena z formálních důvodů ([56]). Pokud podnik ve skutečnosti netrpí znevýhodněními typickými pro malé a střední podniky, je Komise oprávněna odmítnout zvýšenou podporu ([57]). Navzdory údajné nezávislosti nadace Raetia na RZB (123. bod odůvodnění) nebyla společnost Abalon DE nezávislým malým a středním podnikem. Vzhledem k výše uvedeným významným vazbám na skupinu Raetia a na RZB, finanční instituci s významným postavením na trhu, se Komise domnívá, že společnost Abalon DE ve skutečnosti netrpěla znevýhodněními, která by byla typická pro malé a střední podniky, jako jsou problémy s přístupem k financování.

(136) To dokládá skutečnost, že RZB poskytla 50 % investičního úvěru a kontokorentního úvěru společnosti Abalon DE (viz 20. bod odůvodnění). Komise dále konstatuje, že mateřská společnost společnosti Abalon DE, společnost Gafluna, obdržela nepřímo kvazivlastní kapitál od RZB. V průběhu vyšetřovacího řízení RBI, právní nástupce RZB, uvedla (88. bod odůvodnění), že společnost Gafluna vydala v letech 2003 a 2007 za účelem získání kapitálu podíly bez hlasovacího práva v hodnotě 4,99 milionu EUR, které v plné výši odkoupila společnost Abies, nepřímá 100% dceřiná společnost RZB. Společnost Abies obdržela na financování této akvizice od RZB nepřímý příplatek společníka (*indirekter Gesellschafterzuschuss*). Tento významný vklad kvazivlastního kapitálu ve výši 4,99 milionu EUR do společnosti Gafluna ukazuje, že se společnost Gafluna a subjekty s ní propojené nesetkaly se znevýhodněními typickými pro malé a střední podniky, pokud jde o přístup ke kapitálu.

4.1.3 *Závěr o statusu malého a středního podniku*

(137) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že společnost Abalon DE nelze považovat za malý a střední podnik v době, kdy byly obě záruky v roce 2006 vydány.

4.2 **Existence podpory**

(138) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU je stanoveno: „Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.“ Aby bylo opatření považováno za podporu ve smyslu uvedeného článku, je tedy nutné, aby byly splněny tyto kumulativní podmínky: i) opatření musí být přičitatelné státu a financováno ze státních prostředků; ii) musí příjemci poskytovat výhodu; iii) tato výhoda musí být selektivní a iv) opatření musí narušovat nebo může narušit hospodářskou soutěž a ovlivňovat obchod mezi členskými státy.

4.2.1 *Financování ze státních prostředků a přičitatelnost státu*

(139) Obě záruky vydala Investitionsbank Hessen jménem hesenského ministerstva financí. Jsou tedy přímo přičitatelné státu.

(140) Jsou závislé na státním rozpočtu, a proto zahrnují státní prostředky (18. bod odůvodnění).

4.2.2 *Podnik*

(141) Společnost Abalon DE je považována za podnik, neboť vykonává hospodářskou činnost. Zpracovává lesnické produkty a zpracované produkty prodává na relevantních trzích produktů za úplatu (23. bod odůvodnění).

([56]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2014, Itálie v. Komise, C-91/01, ECLI:EU:C:2004:244, bod 50.
([57]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2014, Itálie v. Komise, C-91/01, ECLI:EU:C:2004:244, bod 54.

4.2.3 *Výhoda*

(142) Zvýhodněním je jakákoli hospodářská výhoda, kterou by podnik nemohl získat za běžných tržních podmínek, tj. bez zásahu státu. Dlužník, kterému byla poskytnuta půjčka zaručená veřejnými orgány členského státu, získá obvykle výhodu, jelikož finanční náklady, které nese, jsou nižší než finanční náklady, které by nesl, kdyby si musel obstarat totéž financování a tutéž záruku za tržní ceny ([58]).

(143) V zásadě se za prvek státní podpory považuje rozdíl mezi příslušnou tržní cenou záruky poskytnuté individuálně [...] a skutečnou cenou hrazenou za dané opatření ([59]).

4.2.3.1 Zásady pro výpočet ekvivalentu podpory v zárukách

(144) Podpora ve formě státních záruk je poskytnuta v okamžiku, kdy je dána záruka, nikoli v okamžiku, kdy je záruka použita nebo kdy dojde k placení podle podmínek záruky ([60]). Proto je pro posouzení opatření relevantní okamžik poskytnutí záruk v prosinci 2006 (18. bod odůvodnění).

(145) Aby bylo možné určit, zda obě dotčené záruky poskytují společnosti Abalon DE výhodu, musí Komise vycházet z metod a zásad, které umožňují co nejpřesněji vypočítat skutečnou tržní hodnotu záruk. V současné době jsou stanoveny ve sdělení o zárukách z roku 2008. Přestože ke dni poskytnutí záruky platilo sdělení o zárukách z roku 2000, bylo nahrazeno sdělením o zárukách z roku 2008, které stanoví přesnější zásady výpočtu prvku podpory u záruk s cílem lépe odrážet realitu na trhu. Vzhledem k tomu, že pojem podpory je objektivním pojmem, který je třeba co nejpřesněji posoudit, používá Komise sdělení o zárukách z roku 2008 pro posouzení toho, zda obě dotčené záruky poskytují společnosti Abalon DE výhodu.

(146) Podle bodu 3.2 písm. d) sdělení o zárukách z roku 2008 „je třeba při stanovování odpovídající tržní ceny přihlédnout k charakteristikám záruky a příslušné půjčky. To zahrnuje částku a dobu trvání transakce, zajištění poskytnuté dlužníkem a další aspekty mající vliv na hodnocení míry výtěžnosti, pravděpodobnost neplnění ze strany dlužníka v důsledku jeho finanční situace, jeho oboru činnosti a vyhlídek a další hospodářské podmínky. Tato analýza by zejména měla umožnit klasifikaci dlužníka s pomocí hodnocení (ratingu) rizika. Tuto klasifikaci může poskytnout mezinárodně uznávaná ratingová agentura nebo může být dle možností využit interní rating použitý bankou, která poskytla původní půjčku. ... K posouzení souladu prémie s tržní cenou může členský stát použít srovnání cen placených podniky s podobným ratingem na trhu.“

(147) V bodě 4.2 prvním pododstavci sdělení o zárukách z roku 2008 jsou uvedeny tři různé metodiky pro zjištění prvku podpory v individuálních zárukách, jako jsou dotčené záruky. V zásadě se použije první metoda, podle níž by se měl grantový ekvivalent vypočítat jako „rozdíl mezi tržní cenou záruky a skutečně hrazenou cenou“ („první metoda podle sdělení o zárukách z roku 2008“).

(148) Během formálního vyšetřovacího řízení si Komise od Německa vyžádala informace týkající se výpočtu hrubého grantového ekvivalentu podpory obsažené v dotčených zárukách pomocí první metody podle sdělení o zárukách z roku 2008, ale německé orgány usoudily, že tyto informace nelze poskytnout (16., 91. a 92. bod odůvodnění). Komise se však domnívá, že může použít první metodu podle sdělení o zárukách z roku 2008, protože trh poskytuje záruky pro daný typ transakce.

([58]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. dubna 2014, Francie v. Komise, C-559/12 P, ECLI:EU:C:2014:217, bod 96; rozsudek Tribunálu ze dne 12. března 2020, Valencia Club de Fútbol v. Komise, T-732/16, ECLI:EU:T:2020:98, bod 121.

([59]) Viz bod 4.1 první pododstavec sdělení o zárukách z roku 2008.

([60]) Bod 2.1 sdělení o zárukách z roku 2008.

(149) Za účelem zjištění tržní ceny a výpočtu výše podpory Komise porovnává skutečně hrazenou cenu s cenou hrazenou ve srovnatelných tržních transakcích, a to buď samotnou společností Abalon DE, nebo srovnatelnými společnostmi. Jelikož nejsou k dispozici žádné údaje týkající se společnosti Abalon DE, Komise níže analyzuje, i) které společnosti jsou srovnatelné se společností Abalon DE (oddíl 4.2.3.2), ii) tržní cenu dotčených záruk (oddíl 4.2.3.3) a iii) výslednou výši podpory (oddíl 4.2.3.4).

4.2.3.2 Srovnání se společnostmi s podobnou mírou selhání a ratingem

(150) Hlavním prvkem pro určení, které společnosti jsou srovnatelné se společností Abalon DE, je jejich příslušná pravděpodobnost selhání. Když banky poskytnou společnosti úvěr, přiřadí dlužníkovi míru selhání (pravděpodobnost selhání), která odráží jejich individuální hodnocení rizikovosti. Banky provádějí komplexní hodnocení rizikovosti, přičemž v souladu se svým interním ratingovým systémem zohledňují specifická kritéria týkající se hospodářské životaschopnosti společnosti a posouzení trhu produktů a oboru činnosti.

(151) Je proto nutné posoudit míru selhání společnosti Abalon DE a její důvěryhodnost.

(152) Původní půjčky poskytly tři banky, které společnosti Abalon DE přiřadily různou míru selhání (pravděpodobnost selhání), a to KSK (míra selhání 2 %), Helaba (míra selhání 1,32 %) a RZB (míra selhání 0,832 %) (viz 19. bod odůvodnění).

(153) Vzhledem k tomu, že jsou míry obecně založeny na individuálním posouzení rizikovosti, zdá se být vhodné zohlednit různé míry přidělené společnosti a zprůměrovat je, aby přiměřeně vystihovaly realitu trhu. Pokud však rating není důvěryhodný, srovnatelný nebo objektivní, neměl by být pro zprůměrování brán v úvahu.

(154) V tomto případě se Komise domnívá, že všechny různé ratingy stanovené třemi bankami lze na společnost Abalon DE uplatnit přímo (banky je vypočítaly na základě informací specifických pro danou společnost, které poskytla společnost Abalon DE, a všechny tři banky se podílely na původních půjčkách poskytnutých společnosti Abalon DE). Komise se však domnívá, že rating RZB není dostatečně objektivní a důvěryhodný, aby se na něj dalo spolehnout, a to z důvodu propojení mezi RZB a hodnoceným podnikem Abalon DE.

(155) Komise proto své posouzení zakládá pouze na průměrných mírách selhání zjištěných společnostmi KSK a Helaba, tj. 1,66 % (průměr 2 % a 1,32 %) ([61]). Na základě této průměrné míry selhání se kreditní kvalita (rating) společnosti Abalon DE v roce 2006 pohybuje v pásmu „Ba2"/„Ba3" na ratingové stupnici agentury Moody's ([62]), což odpovídá pásmu „BB"/„BB-" na ratingové stupnici agentury S&P ([63]).

4.2.3.3 Tržní cena záruk

(156) Záruční prémie účtované společnostem s ratingem podobným ratingu společnosti Abalon nejsou k dispozici.

(157) Komise je však schopna stanovit tržní cenu na základě obchodovaných swapů úvěrového selhání (CDS). Komise se domnívá, že swapy úvěrového selhání jsou vhodnými a relevantními náhradními ukazateli, neboť stanoví tržní cenu rizika selhání společnosti ([64]).

([61]) Zohlednění průměru tří měr selhání (včetně 0,832 %, které stanovila RZB) by výsledek nezměnilo. Průměr by činil 1,38 %, což je na ratingové stupnici agentury Moody's zařazeno do stejného pásma „Ba2"/„Ba3".

([62]) Viz první sloupec (jednoletá pravděpodobnost selhání) v přehledu 26 dokumentu Special Comment (zvláštní komentář) agentury Moody's „*Corporate Default and Recovery Rates, 1920-2006*" (Podnikové míry selhání a výtěžnosti, 1920–2006), únor 2007 (Ba2: 0,856; Ba3: 1,929) (https://www.moodys.com/sites/products/DefaultResearch/2006400000429618.pdf).

([63]) https://www.researchgate.net/figure/Moodys-and-S-P-alphanumeric-ratings-conversion-into-numeric-values_tbl1_23722339.

([64]) Viz sdělení Komise o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. C 262, 19.7.2016, s. 1), bod 111. CDS jsou finanční nástroje, které pojišťují věřitele (nebo jakoukoli třetí stranu, která ochranu koupila) proti riziku selhání referenčního subjektu (zde dlužníka), podobně jako záruky za úvěry. Cena zaplacená za ochranu proti riziku se nazývá „záruční prémie" v případě úvěrové záruky a „tržní úvěrové rozpětí" v případě obchodovaných CDS. Obě ceny jsou určeny především rizikem selhání referenčního subjektu (dlužníka), a lze je tedy považovat za náhradní hodnoty cen pro stejný typ rizik, tj. riziko selhání.

(158) Vzhledem k ratingu společnosti Abalon DE je vhodnou tržní referenční hodnotou index iTraxx Europe Crossover Credit Derivate Index (dále jen „index iTraxx crossover“): index iTraxx crossover skutečně zahrnuje až 75 evropských společností s průměrným ratingem „BB“ kolem relevantního data ([65]) a úrovní zajištění odpovídající úrovni zajištění společnosti Abalon DE ([66]). Tržní úvěrové rozpětí (náhradní hodnota tržní záruční prémie) ([67]) indexu iTraxx crossover ke dni 29. prosince 2006 činila 2,19 % pro úvěr na provozní kapitál (vážená průměrná doba trvání záruky blízká pěti letům) a 2,66 % pro investiční úvěr (vážená průměrná doba trvání záruky mezi pěti a deseti lety v důsledku lineární amortizace).

4.2.3.4 Výsledná výše podpory

(159) Na základě výše uvedeného Komise vypočítá hrubý grantový ekvivalent podpory obsažené v zárukách pomocí první metody podle sdělení o zárukách z roku 2008. Zohledňuje tyto podmínky vyplývající ze záručních a úvěrových dokumentů:

a) investiční úvěr (*Investitionskredit*):

i) úvěr ve výši 19,5 milionu EUR na deset let;

ii) splácení úvěru v pololetních splátkách od roku 2010: v roce 2010 dvě pololetní splátky ve výši 500 000 EUR, v letech 2011 a 2012 čtyři pololetní splátky ve výši 1,25 milionu EUR, v roce 2013 dvě pololetní splátky ve výši 1,5 milionu EUR, v letech 2014, 2015 a 2016 šest pololetních splátek ve výši 1,75 milionu EUR, včetně poslední splátky ve výši 1,75 milionu EUR, která byla splatná dne 31. prosince 2016;

iii) 70 % výše úvěru krytých veřejnou zárukou, tj. 13,65 milionu EUR do roku 2010;

iv) krytí zárukou se od roku 2010 snižuje pololetně: v roce 2010 snížení o 350 000 EUR, v letech 2011 a 2012 o 875 000 EUR, v roce 2013 o 1,05 milionu EUR, od roku 2014 o 1,225 milionu EUR;

b) úvěr na provozní kapitál (*Betriebsmittelkredit*):

i) výši úvěru až 10 milionů EUR, bez pevně stanovené doby trvání (ukončení zrušením), splacení úvěru po ukončení;

ii) až do 50 % výše úvěru krytých veřejnou zárukou s časovým omezením do 31. prosince 2012, tj. 5 milionů EUR;

iii) krytí zárukou se v průběhu času postupně snižuje. Dne 31. prosince 2009 snížení o 500 000 EUR; dne 31. prosince 2010 o 1 milion EUR; dne 31. prosince 2011 o 1,5 mil. EUR a dne 31. prosince 2012 o 2 mil. EUR;

c) v obou případech:

i) společnost Abalon DE platí roční záruční prémii ve výši 1 % z nesplacených zaručených částek;

ii) pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu podpory obsažené v zárukách je třeba diskontovat peněžní toky k datu poskytnutí podpory v prosinci 2006. Za tím účelem se používá sazba 5,36 % na základě referenční sazby platné v Německu v prosinci 2006 ([68]), zvýšená o 100 základních bodů podle sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (dále jen „sdělení o referenčních sazbách“) ([69]).

([65]) Viz graf 20 čtvrtletního bulletinu Bank of England za 3. čtvrtletí 2007 (svazek 47, č. 3, https://www.bankofengland.co.uk/-/media/boe/files/quarterly-bulletin/2007/quarterly-bulletin-2007-q3.pdf).

([66]) Zajištění poskytnuté společností Abalon DE (poskytnuté zajištění, regresní nárok na stroje a nemovitosti) jsou standardní z hlediska maximálních zpětně získatelných částek. To je v souladu s použitím indexu iTraxx crossover, který předpokládá 40% míru výtěžnosti (tj. 60% ztrátu při selhání), což je v souladu s tržními pozorováními u úvěrů se standardním zajištěním.

([67]) Viz poznámka pod čarou 64.

([68]) Viz referenční/diskontní sazby a míry návratnosti pro 25 členských států EU od 1. 5. 2004 do 31. 12. 2006: 4,36 pro Německo od 1. 12. 2006 do 31. 12. 2006, https://competition-policy.ec.europa.eu/document/download/ff0d1fd3-2fda-42c1-9980-42501a62c026_en?filename=reference_rates_eu25_en.pdf.

([69]) Sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6).

(160) Jak je uvedeno ve 158. bodě odůvodnění, tržní záruční prémie by činila 2,19 % pro úvěr na provozní kapitál a 2,66 % pro investiční úvěr. To je třeba porovnat s roční prémií ve výši 1 % z nesplacených zaručených částek (viz 159. bod odůvodnění písm. c) bod i)), kterou společnost Abalon DE skutečně uhradila.

(161) Na základě uvedeného porovnání a při použití platné diskontní sazby (viz 159. bod odůvodnění písm. c) bod ii)) činí hrubý grantový ekvivalent podpory obsažené v záruce za investiční úvěr 1 380 705 EUR a hrubý grantový ekvivalent podpory obsažené v záruce za úvěr na provozní kapitál 129 134 EUR, celková výše podpory tedy činí 1 509 839 EUR.

4.2.3.5 Možnost použití dalších metod pro určení výhody

4.2.3.5.1 Použití přístupu „safe-harbour“ podle sdělení o zárukách z roku 2008

(162) Společnost Pollmeier uvedla, že společnost Abalon DE je nově založeným podnikem, pro nějž v minulosti nebyl stanoven žádný rating a vztahuje se na něj přístup „safe-harbour“ (3,8 %) podle bodu 3.3 sdělení o zárukách z roku 2008 (43. bod odůvodnění). Podle daného přístupu, je-li dlužník malým nebo středním podnikem, může Komise přijmout jednoduché zhodnocení toho, zda záruka půjčky představuje podporu či nikoli.

(163) Komise však konstatuje, že společnost Abalon DE není malým nebo středním podnikem, takže tuto metodu nelze použít.

4.2.3.5.2 Použití jiné objektivně opodstatněné a obecně přijímané metody, tj. třetí metody podle sdělení o zárukách z roku 2000

(164) V bodě 3.2 prvním pododstavci sdělení o zárukách z roku 2000 se stanoví, že grantový ekvivalent úvěrové záruky v daném roce lze:

a) vypočítat stejným způsobem jako grantový ekvivalent zvýhodněné půjčky, při čemž úrokový příspěvek představuje rozdíl mezi tržní úrokovou mírou a sazbou získanou díky státní záruce po odečtení zaplaceného pojistného („první metoda podle oznámení o zárukách z roku 2000“);

b) považovat za částku rovnající se rozdílu mezi i) nesplacenou ručenou částkou násobenou rizikovým faktorem (pravděpodobnost neplnění) a ii) veškerým zaplaceným pojistným, tj. (ručená částka × riziko) – pojistné („druhá metoda podle sdělení o zárukách z roku 2000“);

c) vypočítat jinou objektivně opodstatněnou a obecně přijímanou metodou („třetí metoda podle sdělení o zárukách z roku 2000“).

(165) Podle bodu 3.2 druhého pododstavce sdělení o zárukách z roku 2000 by u individuálních záruk měla v zásadě být standardní formou výpočtu první metoda, pro systémy záruk metoda druhá.

(166) Německo ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení naznačilo, že přístup s 0,5% paušální sazbou je stále použitelný (viz 58. až 60. bod odůvodnění), neboť jej lze opodstatnit v rámci třetí metody podle sdělení o zárukách z roku 2000.

(167) Komise se však domnívá, že sdělení o zárukách z roku 2000 nelze v tomto případě použít, neboť sdělení o zárukách z roku 2008 představuje vhodnější a přesnější pokyny pro určení výhody (145. bod odůvodnění).

(168) V každém případě s ohledem na bod 3.2 druhý pododstavec sdělení o zárukách z roku 2000 Komise konstatuje, že třetí metoda podle sdělení o zárukách z roku 2000 má povahu univerzálního ustanovení (*Auffangtatbestand*), které se použije pouze v případě, že ostatní metody výpočtu nejsou v daném případě opodstatněné, proveditelné a vhodné. V této souvislosti Komise poznamenává, že v případě záruk *ad hoc* dotčených v tomto případě vyžaduje bod 3.2 druhý pododstavec sdělení o zárukách z roku 2000 použití první metody podle uvedeného sdělení. Uvedená první metoda, která se přímo opírá o porovnání s tržními údaji, dokáže lépe odrážet tržní realitu než jednoduchý přístup s paušální sazbou podle třetí metody podle sdělení o zárukách z roku 2000. V dané souvislosti je třeba uvést, že Tribunál ve svém rozsudku z roku 2015 ([70]) rovněž uvedl, že Komise přijala praxi používání 0,5% sazby pouze „dočasně" a že „se předpokládal [...] přezkum situace", zejména v návaznosti na „přesnější definici intenzity podpor na základě doplňujících studií", což potvrzuje, že posledně uvedená metoda byla již v té době považována za nedostatečně odrážející realitu trhu. Z uvedeného dalšího důvodu by se proto v tomto případě třetí metoda podle sdělení o zárukách z roku 2000 použít neměla.

4.2.3.5.3 Použití první metody podle sdělení o zárukách z roku 2000

(169) V rozhodnutí o zahájení řízení ([71]) Komise zvažovala možnost použití první metody podle sdělení o zárukách z roku 2000. To by např. vyžadovalo údaje pro stanovení tržní úrokové míry. V 32. bodě odůvodnění uvedeného rozhodnutí Komise vyzvala Německo, aby poskytlo informace potřebné k použití dané metody. Po výslovné výzvě v rozhodnutí o zahájení řízení však Německo tyto informace nepředložilo ani ve fázi předběžného přezkoumání ([72]), ani v pozdější fázi formálního vyšetřovacího řízení ([73]). Během formálního vyšetřovacího řízení si Komise od Německa vyžádala také informace týkající se výpočtu hrubého grantového ekvivalentu dotčených záruk pomocí první metody podle sdělení o zárukách z roku 2000, německé orgány se však (v podstatě) domnívaly, že výpočet uvedené částky je nemožný (16., 91. a 92. bod odůvodnění).

(170) Komise se však domnívá, že by se v zásadě měla použít první metoda podle sdělení o zárukách z roku 2008 (147. bod odůvodnění). Kromě toho Komise poznamenává, že vzhledem k nedostatku požadovaných informací o referenčních tržních úrokových mírách není možné přímo použít první metodu podle sdělení o zárukách z roku 2000. Nepřímou cestou by bylo stanovení náhradních hodnot tržních úrokových měr úvěrů s využitím sdělení o referenčních sazbách. Takový přístup by však byl mnohem méně přesný a méně smysluplný vzhledem k použití širokých kategorií úvěrového rizika ve sdělení o referenčních sazbách. První metoda podle sdělení o zárukách z roku 2008 je proto hospodářsky smysluplnější, protože lze použít přímé tržní náhradní hodnoty.

4.2.4 *Selektivita*

(171) Obě záruky *ad hoc* jsou poskytovány výhradně společnosti Abalon DE, a jsou tedy selektivní. Tuto skutečnost Německo nepopíralo. Jak uvedl Soudní dvůr, jedná-li se o individuální podporu, pak identifikace hospodářské výhody v zásadě umožňuje předpokládat selektivitu opatření ([74]). Je tomu tak bez ohledu na to, zda na relevantních trzích existují hospodářské subjekty ve srovnatelné situaci.

([70]) Rozsudek z roku 2015, bod 174.

([71]) Ustanovení 32. bodu odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení.

([72]) Německo ve svém podání ze dne 28. května 2015 jako alternativu k jím navrhované metodě s 0,5% paušální sazbou výslovně odkazuje na druhou metodu výpočtu podle sdělení o zárukách z roku 2000, a nikoli na první metodu výpočtu podle uvedeného sdělení.

([73]) Německo se ve svém podání ze dne 27. března 2017 zaměřuje na navrhovanou metodu s 0,5% paušální sazbou, která by podle jeho názoru mohla být použita i v rámci třetí metody výpočtu podle sdělení o zárukách z roku 2000. Německo neposkytuje další informace o možném použití první metody výpočtu podle uvedeného sdělení.

([74]) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 4. června 2015, Komise v. MOL, C-15/14, ECLI:EU:C:2015:362, bod 60.

4.2.5 *Narušení hospodářské soutěže*

(172) Záruky zlepšují konkurenční postavení společnosti Abalon DE ve srovnání s jejími konkurenty, kteří uvedených záruk nevyužívají. Společnost Abalon DE působí na trhu, na němž existuje hospodářská soutěž (což dokládá zejména stížnost společnosti Pollmeier). Záruky proto narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž.

4.2.6 *Ovlivnění obchodu mezi členskými státy*

(173) Komise odmítá argument Německa (viz 41. bod odůvodnění), že jsou tyto dvě záruky čistě místní povahy. I když se surovina získává převážně z místních zdrojů, jak naznačuje Německo, společnost Abalon DE ji používá k výrobě výrobků z bukového dřeva, které prodává a distribuuje po celém světě (viz 23. bod odůvodnění). Zpracované lesnické produkty vyráběné společností Abalon DE (a produkty jejího konkurenta, společnosti Pollmeier) jsou tedy předmětem obchodu mezi členskými státy, a podpora společnosti Abalon DE proto může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

(174) Jelikož se má za to, že podpora *de minimis* neovlivňuje obchod mezi členskými státy ([75]), Komise ověřila, zda a do jaké míry by záruky mohly spadat pod příslušná ustanovení o podpoře *de minimis*.

(175) Jak Komise konstatovala již v rozhodnutí o zahájení řízení (viz 28. bod odůvodnění), posuzované záruky se nepovažují za podporu *de minimis* podle ustanovení nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2013, neboť nejsou splněny požadavky nařízení na transparentnost (viz 25. bod odůvodnění a následující rozhodnutí o zahájení řízení).

(176) Komise proto v souladu s platnými přechodnými ustanoveními posoudila, zda by záruky byly považovány za podporu *de minimis* podle nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2001, které se použilo v roce 2006 a které v čl. 2 odst. 2 stanoví prahovou hodnotu podpory *de minimis* ve výši 100 000 EUR ([76]). Výše podpory pro obě záruky (viz 161. bod odůvodnění) přesahují jak jednotlivě, tak dohromady tuto prahovou hodnotu, a proto je nelze považovat za podporu *de minimis*.

(177) Komise proto dospěla k závěru, že obě záruky mohou ovlivnit obchod mezi členskými státy.

4.2.7 *Závěr ohledně existence podpory*

(178) S ohledem na skutečnosti uvedené v oddíle 4.2 dospěla Komise k závěru, že jak záruka za investiční úvěr, tak záruka za provozní kapitál představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

4.3 **Legalita obou záruk**

(179) Tyto dvě záruky nepředstavují existující podporu ve smyslu čl. 1 písm. b) procesního nařízení ([77]). Německo je oznámilo ([78]), ale provedlo je bez předchozího schválení ze strany Komise. Komise proto musí posoudit, zda je třeba obě záruky považovat za „protiprávní podporu", která byla provedena v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU ([79]), nebo zda byly vyňaty – případně zpětně – z oznamovací povinnosti na základě příslušné blokové výjimky (a tedy rovněž slučitelné).

([75]) Viz 3. bod odůvodnění nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2013, viz též 5. bod odůvodnění nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2001.

([76]) V čl. 2 odst. 2 nařízení o podpoře *de minimis* z roku 2001 se uvádí: „Celková výše podpory *de minimis* poskytnutá jednomu podniku nesmí v období tří let přesáhnout částku 100 000 EUR. Tento strop platí bez ohledu na formu podpory nebo její sledovaný cíl."

([77]) Na rozdíl od regionální investiční dotace (která byla součástí většího balíčku podpory, viz 18. bod odůvodnění) nebyly obě záruky poskytnuty v rámci schváleného, a tudíž existujícího režimu podpory, viz 44. bod odůvodnění a následující rozhodnutí z roku 2008.

([78]) Před vstupem SFEU v platnost neexistovaly a nepovažují se za existující podporu podle článku 17 procesního nařízení.

([79]) Viz čl. 1 písm. f) procesního nařízení.

4.3.1 *Neexistence zpětné výjimky (a slučitelnosti) podle obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014*

(180) Podle čl. 58 odst. 1 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 se nařízení použije na jednotlivou podporu poskytnutou před vstupem nařízení v platnost, pokud tato podpora splňuje veškeré příslušné podmínky stanovené v uvedeném nařízení, s výjimkou článku 9 (zveřejňování a informování). Vzhledem k tomu, že obecné nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 vstoupilo v platnost dne 1. července 2014, mohly být obě záruky v zásadě vyňaty tímto zpětným použitím obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014.

(181) Jak však již bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, požadavek transparentnosti stanovený v čl. 5 odst. 1 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 omezuje použití nařízení „pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora")". Ustanovení čl. 5 odst. 2 písm. c) obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 stanoví, že podpora obsažená v zárukách se považuje za transparentní, jestliže byl hrubý grantový ekvivalent vypočítán na základě prémií „safe-harbour" stanovených ve sdělení Komise nebo jestliže před provedením opatření Komise schválila metodiku pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu záruky.

(182) První metodiku pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu záruk oznámených Německem schválila Komise v roce 2007 v rozhodnutí K(2007) 4287 v konečném znění ([80]), tj. po vydání obou záruk dne 28. prosince 2006. Jejich hrubý grantový ekvivalent nebyl vypočítán na základě prémií „safe-harbour", protože ty existují pouze pro malé a střední podniky podle sdělení o zárukách z roku 2008, zatímco sdělení o zárukách z roku 2000 přístup „safe-harbour" nestanoví.

(183) Záruka za investiční úvěr ani záruka za úvěr na provozní kapitál tedy nesplňují kritérium transparentnosti. Záruku za úvěr na provozní kapitál, která se považuje za regionální provozní podporu, lze navíc vyjmout pouze za zvláštních okolností stanovených v článku 15 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 ([81]). O tyto zvláštní okolnosti se v projednávaném případě nejedná.

(184) Výjimka z obecného požadavku transparentnosti pro podporu na zahájení činnosti, která je stanovena v čl. 5 odst. 2 písm. g) obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014, se použije pouze tehdy, jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v článku 22 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014. Ustanovení čl. 22 odst. 3 písm. b) umožňuje poskytovat záruky na zahájení činnosti, jejichž prémie neodpovídají tržním podmínkám, avšak v čl. 22 odst. 2 je stanoveno, že způsobilými podniky jsou „nekotované malé podniky", přičemž společnost Abalon DE není považována za nekotovaný malý podnik (viz oddíl 4.1). V důsledku toho nelze ani jednu z obou záruk považovat za vyňatou ze zpětného použití článku 22 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014.

(185) Komise proto dospěla k závěru, že ani jednu z obou záruk nelze zpětně vyjmout z oznamovací povinnosti podle obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014.

(186) Podle čl. 58 odst. 2 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 podporu, která není vyňata z oznamovací povinnosti na základě obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 ani jiných dříve platných nařízení přijatých podle článku 1 nařízení (ES) 994/98 ([82]), posuzuje Komise v souladu s příslušnými rámci, pokyny, sděleními a oznámeními.

([80]) Rozhodnutí Komise K(2007) 4287 v konečném znění ze dne 25. září 2007 ve věci státní podpory SA.21945 N 197/2007 – Německo – Methode zur Berechnung des Beihilfelements von Bürgschaften (Úř. věst. C 248, 23.10.2007, s. 3).
Nedůvěrné znění rozhodnutí je veřejně dostupné na těchto internetových stránkách Komise: https://competition-cases.ec.europa.eu/cases/SA.21945.

([81]) Podle článku 15 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 mohou být režimy regionální provozní podpory v nejvzdálenějších regionech, řídce osídlených oblastech a velmi řídce osídlených oblastech za určitých podmínek slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 SFEU. Obě dotčené záruky nejsou režimy a netýkají se nejvzdálenějších regionů, řídce osídlených oblastí a velmi řídce osídlených oblastí.

([82]) Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1998/994/oj).

4.3.2 *Neexistence zpětné výjimky (a slučitelnosti) podle nařízení Komise (ES) č. 800/2008* ([83])

(187) Podle čl. 44 odst. 1 nařízení (ES) č. 800/2008 (dále jen „obecné nařízení o blokových výjimkách z roku 2008“), které vstoupilo v platnost dne 29. srpna 2008, se obecné nařízení o blokových výjimkách z roku 2008 použije na jednotlivou podporu poskytnutou před jeho vstupem v platnost, pokud tato podpora splňuje všechny podmínky stanovené v nařízení (s výjimkou podmínek uvedených v článku 9 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2008 o zveřejňování a poskytování informací).

(188) Podle čl. 5 odst. 1 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2008 však může být vyňata pouze transparentní podpora. „Transparentní podporou“ se rozumí podpora, pro niž lze předem přesně vypočíst hrubý ekvivalent podpory bez potřeby provádět hodnocení rizik (viz čl. 2 bod 6 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2008). Podobně jako v obecném nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 i v čl. 5 odst. 1 druhém pododstavci písm. c) obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2008 jsou stanoveny požadavky na transparentnost, které jsou splněny, „jestliže metodika výpočtu hrubého ekvivalentu podpory byla přijata po jejím oznámení ... nebo jestliže příjemcem je malý nebo střední podnik a hrubý ekvivalent podpory byl vypočten na základě prémie „safe-harbour“ ...“. Jak je uvedeno ve 182. bodě odůvodnění, první metodika výpočtu hrubého ekvivalentu obou záruk oznámených Německem byla přijata až po vydání záruk dne 28. prosince 2006. Jejich hrubý grantový ekvivalent nebyl vypočten na základě prémie „safe-harbour“ a společnost Abalon DE není malým ani středním podnikem (viz oddíl 4.1).

(189) Záruka za investiční úvěr ani záruka za úvěr na provozní kapitál tedy nesplňují kritérium transparentnosti. Záruku za provozní kapitál, která se považuje za regionální provozní podporu, navíc nelze vyjmout podle obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2008.

(190) Komise proto dospěla k závěru, že ani jedna ze záruk není podle obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2008 zpětně vyňata.

4.3.3 *Neexistence zpětné výjimky (a slučitelnosti) podle nařízení Komise (ES) č. 1628/2006* ([84])

(191) Nařízení (ES) č. 1628/2006 (dále jen „nařízení o blokových výjimkách pro regionální podporu“) není z hlediska časové působnosti použitelné na opatření *ad hoc*, jejichž provádění bylo zahájeno před vstupem nařízení v platnost dne 21. listopadu 2006. Článek 9 nařízení o blokových výjimkách pro regionální podporu o „vstupu v platnost a době platnosti“ se vztahuje pouze na režimy, jejichž provádění bylo zahájeno před datem vstupu uvedeného nařízení v platnost, a na podporu poskytnutou podle těchto režimů, nikoli na podporu poskytovanou *ad hoc* a na podporu poskytnutou (ani na režimy, jejichž provádění bylo zahájeno) po 31. prosinci 2006.

(192) V každém případě čl. 3 odst. 3 nařízení o blokových výjimkách pro regionální podporu stanoví, že podpora poskytovaná *ad hoc* je slučitelná se společným trhem a vyjímá se z oznamovací povinnosti, zejména za předpokladu, že přímo splňuje všechny podmínky uvedeného nařízení. V daném ohledu čl. 4 odst. 1 první pododstavec písm. a) nařízení o blokových výjimkách pro regionální podporu stanoví, že podpory na počáteční investice jsou slučitelné se společným trhem a jsou vyňaty z oznamovací povinnosti za podmínky, že se podpora poskytuje v regionech způsobilých pro regionální podporu, uvedených ve schválené mapě regionální podpory pro dotčený členský stát na období 2007–2013, což není případ oblasti Schwalm-Eder-Kreis v platné mapě regionální podpory ([85]).

(193) Komise dále připomíná, že se nařízení o blokových výjimkách pro regionální podporu vztahuje pouze na regionální investiční podporu a nevytváří základ pro výjimku pro regionální provozní podporu, např. záruku za provozní kapitál v tomto případě. Komise proto dospěla k závěru, že ani jedna ze záruk není podle nařízení o blokových výjimkách pro regionální podporu zpětně vyňata.

([83]) Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) (Úř. věst. L 214, 9.8.2008, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/800/oj).

([84]) Nařízení Komise (ES) č. 1628/2006 ze dne 24. října 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na vnitrostátní regionální investiční podporu (Úř. věst. L 302, 1.11.2006, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1628/oj).

([85]) Rozhodnutí Komise K(2006) 4958 v konečném znění ze dne 8. listopadu 2006 ve věci státní podpory N 459/2006 – Německo – Mapa regionální podpory 2007–2013 (Úř. věst. C 295, 5.12.2006, s. 6).

4.3.4 *Neexistence zpětné výjimky (a slučitelnosti) podle nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky*

(194) Komise konstatuje, že ani na jednu ze záruk nelze uplatnit blokovou výjimku podle nařízení o blokových výjimkách pro malé a střední podniky, neboť se uvedené nařízení použije pouze na malé a střední podniky (viz čl. 1 odst. 1 uvedeného nařízení). Jak je uvedeno ve 137. bodě odůvodnění, společnost Abalon DE nepředstavovala v roce 2006 malý nebo střední podnik.

(195) Vzhledem k tomu, že obě záruky nebyly vyňaty z oznamovací povinnosti, a to ani zpětně, na základě žádné blokové výjimky, je třeba je považovat za protiprávní podporu.

4.4 **Slučitelnost**

(196) Vzhledem k tomu, že ani jedna ze záruk není zpětně vyňata z oznamovací povinnosti, a tudíž slučitelná, podle jakéhokoli nařízení o výjimce v souladu s čl. 58 odst. 2 obecného nařízení o blokových výjimkách z roku 2014 (viz 186. bod odůvodnění), má Komise posoudit jejich slučitelnost při použití příslušného rámce, pokynu, sdělení nebo oznámení a při přímém použití Smlouvy. Německo uvedlo, že obě záruky představují regionální podporu zaměřenou na regionální rozvoj (62. bod odůvodnění). Obecně platí, že Komise bude považovat opatření regionální podpory za slučitelné s čl. 107 odst. 3 SFEU pouze tehdy, pokud podpora přispívá k regionálnímu rozvoji a soudržnosti. Cílem musí být buď podpora hospodářského rozvoje oblastí podle písmene a) nebo usnadnění rozvoje oblastí podle písmene c). Cílem obou záruk ve prospěch společnosti Abalon DE je podpora a usnadnění regionálního rozvoje znevýhodněného regionu Schwalm-Eder-Kreis a územní soudržnosti (viz 17. bod odůvodnění).

(197) Oblast Schwalm-Eder-Kreis byla v době poskytnutí obou záruk oblastí podle písmene c) způsobilou pro regionální investiční podporu podle mapy regionální podpory pro Německo na období 2004–2006. Obě záruky lze tedy posuzovat podle platných pokynů k regionální podpoře. Z bodu 188 pokynů k regionální státní podpoře na období 2014–2020 ([86]) vyplývá, že regionální podpora protiprávně poskytnutá přede dnem 1. července 2014 bude posouzena podle pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013 ([87]) (dále jen „pokyny k regionální podpoře 2007“). V souladu s bodem 105 pokynů k regionální podpoře 2007: „Regionální podpora přiznaná ... do roku 2007 se bude posuzovat podle pokynů k vnitrostátní regionální podpoře z roku 1998“. Vzhledem k tomu, že obě záruky byly vydány v roce 2006, jsou tedy pro jejich posouzení relevantní pokyny k regionální podpoře z roku 1998 ve spojení s (tehdy platnou) mapou regionální podpory pro Německo na období 2004–2006 ([88]).

4.4.1 *Záruka za investiční úvěr*

(198) Podle mapy regionální podpory pro Německo na období 2004–2006 je dotčený region (Schwalm-Eder-Kreis) způsobilý pro regionální podporu podle (nynějšího) čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU s maximální intenzitou podpory 18 % způsobilých nákladů pro velké podniky.

(199) V souladu s bodem 4.5 pokynů k regionální podpoře z roku 1998 se maximální strop podpory vztahuje na způsobilé výdaje, které zahrnují pozemky, budovy a strojní zařízení. V tomto případě činila celková investice 26 milionů EUR na moderní řezací stroje, budovy a nákup pozemků. Z této částky bylo 21 milionů EUR investováno do strojního zařízení a vybavení na pile, 4 miliony EUR do stavebních prací a 1 milion EUR do nákupu pozemku. Při použití 18% intenzity podpory to vede k maximální přípustné částce regionální investiční podpory ve výši 4,68 milionu EUR.

([86]) Pokyny k regionální státní podpoře na období 2014–2020 (Úř. věst. C 209, 23.7.2013, s. 1).
([87]) Pokyny k regionální podpoře na období 2007–2013 (Úř. věst. C 54, 4.3.2006, s. 13).
([88]) Viz poznámka pod čarou 9.

(200) Podpora ve výši 4,5 milionu EUR, s ohledem na náklady na budovy a vybavení ve výši 25 milionů EUR, již byla poskytnuta na základě společného programu úkolů *Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur“* (Zlepšení regionální hospodářské struktury), režim N 642/2002 (viz 12. bod odůvodnění rozhodnutí z roku 2008). Tato podpora byla považována za existující podporu po jejím oznámení v rozhodnutí z roku 2008 ([89]) a tuto část rozhodnutí z roku 2008 potvrdil Tribunál ve svém rozsudku z roku 2015 (viz 4. bod odůvodnění), a představuje tedy existující podporu. Vzhledem k tomu, že maximální přípustná částka podpory podle pokynů k regionální podpoře z roku 1998 a mapy regionální podpory pro Německo na období 2004–2006 nebyla stávající regionální investiční podporou plně vyčerpána, může být tímto rozhodnutím prohlášena za slučitelnou dodatečná investiční podpora do výše 180 000 EUR, pokud jsou splněna všechna platná kritéria pokynů k regionální podpoře z roku 1998.

(201) Komise posuzovala, zda jsou kritéria pokynů k regionální podpoře z roku 1998 (která nevylučují záruky jako způsobilou formu podpory) splněna. Komise dospěla k závěru, že, jak již bylo zjištěno u ostatních částí balíčku regionální podpory ([90]), jsou splněna všechna standardní kritéria slučitelnosti požadovaná pokyny k regionální podpoře z roku 1998 pro podporu, která nepodléhá individuálnímu oznámení podle víceodvětvového rámce z roku 2002 ([91]) – tento rámec se neuplatní, protože není překročena příslušná prahová hodnota.

(202) Zejména bod 2 třetí pododstavec pokynů k regionální podpoře z roku 1998 má za to, že na jednotlivou podporu *ad hoc* se pokyny k regionální podpoře z roku 1998 v zásadě nevztahují ([92]), neboť taková podpora obecně spadá do okruhu specifických nebo odvětvových průmyslových politik a často není v souladu s duchem politiky regionální podpory jako takové. Bod 2 čtvrtý pododstavec pokynů k regionální podpoře z roku 1998 však stanoví, že lze prokázat opak. Komise má za to, že v této věci tomu tak je. Za prvé, záruka za investiční úvěr spolu s ostatními částmi balíčku podpory měla podpořit zaměstnanost v podporované oblasti (vytvoření 118 pracovních míst), což dokládá přínos podpory k regionálnímu rozvoji. Za druhé, podpora *ad hoc* byla poskytnuta rovněž v rámci pokynů spolkové země Hesensko z roku 2006 (21. bod odůvodnění), které se neomezují na limitovaný počet odvětví nebo podniků.

(203) Podpora se týká počátečního investičního projektu (body 4.1 a 4.4 pokynů k regionální podpoře z roku 1998) a netýká se ani odvětví vyloučeného z regionální investiční podpory (viz bod 2 první pododstavec pokynů k regionální podpoře z roku 1998), ani podniku v potížích. Požadovaný vlastní příspěvek příjemce přesahuje 25 % celkových investičních nákladů ([93]) (bod 4.2 první pododstavec pokynů k regionální podpoře z roku 1998) a investiční projekt bude v daném regionu udržován po dobu nejméně pěti let (bod 4.10 pokynů k regionální podpoře z roku 1998). Práce na investici byly zahájeny po podání žádosti o záruky, mají tedy motivační účinek (bod 4.2 třetí pododstavec pokynů k regionální podpoře z roku 1998). Pravidla o kumulaci (bod 4.18 pokynů k regionální podpoře z roku 1998) jsou dodržena, neboť v kombinaci s dříve schválenou dotací ve výši 4,5 milionu EUR (viz 18. bod odůvodnění) dodatečná částka podpory ve výši 180 000 EUR nepřekračuje platný strop kumulace ve výši 4,68 milionu EUR.

(204) Komise se proto domnívá, že dodatečná částka podpory ve výši 180 000 EUR (současná hodnota v roce 2006), tj. část celkové částky podpory ve výši 1 380 705 EUR (současná hodnota v roce 2006, viz 161. bod odůvodnění), která je součástí záruky za investiční úvěr, je slučitelná v souladu s pokyny k regionální podpoře z roku 1998.

([89]) Viz 44. bod odůvodnění a následující rozhodnutí z roku 2008.

([90]) Jelikož je záruka za investiční úvěr součástí balíčku regionální podpory (viz 18. bod odůvodnění a poznámka pod čarou 10), je „v souladu s duchem politiky regionální podpory jako takové“ (ve smyslu bodu 2 třetího pododstavce pokynů k regionální podpoře z roku 1998), takže záruka za investiční úvěr může být posuzována podle pokynů k regionální podpoře z roku 1998.

([91]) Sdělení Komise – Víceodvětvový rámec pro regionální podporu velkým investičním projektům (oznámeno pod číslem K(2002) 315) (Úř. věst. C 70, 19.3.2002, s. 8).

([92]) „Jednotlivá platba podpory *ad hoc* jednotlivému podniku nebo podpora omezená na jednu oblast činnosti může mít velký vliv na soutěž na daném trhu a její vliv na regionální rozvoj bude pravděpodobně příliš omezený. Taková podpora obecně spadá do okruhu specifických nebo odvětvových průmyslových politik a často není v souladu s duchem politiky regionální podpory jako takové ...“

([93]) Zejména je dodrženo pravidlo 25 % vlastního příspěvku vzhledem k příspěvku k vlastnímu kapitálu ve výši 3,5 milionu EUR a části investičního úvěru ve výši 19,5 milionu EUR, která není kryta 70% zárukou (30 % z 19,5 milionu EUR = 5,85 milionu EUR).

(205) Německo se nedovolávalo toho, že by záruka za investiční úvěr měla být posuzována podle přímého použití Smlouvy, a nepředložilo žádné argumenty, které by takový přístup odůvodňovaly. Komise není schopna v daném případě identifikovat žádné výjimečné, dobře odůvodněné důvody, které by jí umožnily odchýlit se od pokynů k regionální podpoře z roku 1998. Komise proto dospěla k závěru, že podpora obsažená v záruce za investiční úvěr je částečně v souladu s pokyny k regionální podpoře z roku 1998 (180 000 EUR z celkové částky podpory uvedené ve 161. bodě odůvodnění). V případě zbývající částky (1 200 705 EUR) se jedná o neslučitelnou podporu.

4.4.2 *Záruka za úvěr na provozní kapitál*

(206) Záruka za úvěr na provozní kapitál představuje regionální provozní podporu (183. bod odůvodnění). Podle pokynů k regionální podpoře z roku 1998 lze takovou provozní podporu schválit pouze v oblastech způsobilých pro regionální podporu podle (nynějšího) čl. 107 odst. 3 písm. a) Smlouvy o fungování EU, tj. v nejvzdálenějších regionech a v regionech s nízkou hustotou obyvatelstva (viz kritérium hustoty obyvatelstva v bodě 3.10.4 pokynů k regionální podpoře z roku 1998). Region Schwalm-Eder-Kreis nespadá do žádné z těchto kategorií. Záruka za úvěr na provozní kapitál proto není v souladu s pokyny k regionální podpoře z roku 1998.

(207) Německo se nedovolávalo toho, že by záruka za úvěr na provozní kapitál měla být posuzována podle přímého použití Smlouvy, a nepředložilo žádné argumenty, které by takový přístup odůvodňovaly. Komise není schopna v daném případě identifikovat žádné výjimečné, dobře odůvodněné důvody, které by jí umožnily odchýlit se od pokynů k regionální podpoře z roku 1998. Komise proto dospěla k závěru, že provozní podpora obsažená v záruce za úvěr na provozní kapitál ve výši 129 134 EUR (viz 161. bod odůvodnění) není slučitelná s vnitřním trhem.

5. **NAVRÁCENÍ PODPORY**

(208) Podle Smlouvy o fungování Evropské unie a ustálené judikatury soudů Unie může Komise rozhodnout o tom, že dotčený členský stát musí podporu zrušit nebo pozměnit, je-li zjištěno, že není slučitelná s vnitřním trhem ([94]). Soudy Unie rovněž opakovaně rozhodly, že povinnost členského státu zrušit podporu, kterou Komise prohlásila za neslučitelnou s vnitřním trhem, slouží k obnovení dřívějšího stavu ([95]).

(209) Soudy Unie v tomto ohledu stanovily, že tohoto cíle je dosaženo, jakmile příjemce vrátí částky poskytnuté formou protiprávní podpory, čímž ztrácí výhodu, kterou měl na trhu ve vztahu ke svým konkurentům, a obnoví se stav, který předcházel poskytnutí podpory ([96]).

(210) Ustanovení čl. 16 odst. 1 procesního nařízení upřesňuje: „Je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil."

(211) Jelikož obě záruky provedené v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU představují protiprávní a částečně neslučitelnou podporu, je třeba neslučitelnou podporu navrátit, aby se obnovil stav, který na vnitřním trhu existoval před jejím poskytnutím. Navrácení se vztahuje na období od data, kdy byla podpora dána k dispozici příjemci, až do jejího skutečného navrácení. Částka, která má být získána zpět, je úročena až do jejího skutečného navrácení. Výše úroků se vypočte jako složený úrok v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ([97]).

([94]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. července 1973, Komise v. Německo, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, bod 13.
([95]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. března 1990, Belgie v. Komise, C-142/87, ECLI:EU:C:1990:125, bod 66.
([96]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. června 1999, Belgie v. Komise, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, body 64 a 65.
([97]) Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/794/oj).

6. **ZÁVĚR**

(212) Komise konstatuje, že Německo provedlo obě záruky protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU:

a) podpora obsažená v záruce za investiční úvěr je slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU do výše 180 000 EUR;

b) překračující částka podpory ve výši 1 200 705 EUR obsažená v záruce za investiční úvěr je neslučitelná s vnitřním trhem;

c) částka podpory ve výši 129 134 EUR obsažená v záruce za úvěr na provozní kapitál je neslučitelná s vnitřním trhem,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Státní podporu, kterou Německo provedlo protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), představují tato opatření:

a) záruka za investiční úvěr ve prospěch společnosti Abalon Hardwood Hessen GmbH ve výši podpory 1 380 705 EUR (současná hodnota v roce 2006);

b) záruka za úvěr na provozní kapitál ve prospěch společnosti Abalon Hardwood Hessen GmbH ve výši podpory 129 134 EUR (současná hodnota v roce 2006).

2. Záruka za investiční úvěr ve prospěch společnosti Abalon Hardwood Hessen GmbH je slučitelná s vnitřním trhem do výše podpory 180 000 EUR a ve zbývající výši 1 200 705 EUR je neslučitelná s vnitřním trhem. Záruka za úvěr na provozní kapitál ve prospěch společnosti Abalon Hardwood Hessen GmbH ve výši podpory 129 134 EUR je neslučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

1. Německo získá zpět od příjemce neslučitelnou podporu uvedenou v článku 1.

2. Částky, které mají být získány zpět, jsou úročeny ode dne, kdy byly příjemci dány k dispozici, do dne jejich skutečného navrácení.

3. Výše úroků se vypočte jako složený úrok v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004.

4. Ode dne oznámení tohoto rozhodnutí zruší Německo všechny dosud neproplacené platby a další závazky v rámci záruk uvedených v článku 1.

Článek 3

1. Zpětné získání částek neslučitelné podpory uvedené v článku 1 se provede s okamžitým účinkem.

2. Německo zajistí provedení tohoto rozhodnutí do čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 4

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předloží Německo Komisi tyto informace:

a) podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření pro splnění tohoto rozhodnutí;

b) doklady prokazující, že příjemci bylo nařízeno navrácení neslučitelné podpory uvedené v článku 1.

2. Německo Komisi průběžně informuje o pokroku při provádění vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí, dokud není podpora neslučitelná s vnitřním trhem uvedená v článku 1 zcela navrácena. Na žádost Komise jí Německo neprodleně poskytne informace o opatřeních, která byla již přijata a která jsou plánována k provedení tohoto rozhodnutí. Rovněž poskytne podrobné informace o částkách podpory a úroků, které již byly získány zpět od příjemce.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 16. května 2025.

Za Komisi
Teresa RIBERA
výkonná místopředsedkyně